

ACCNO:- 35999

“பன்னிரு திருமுறை”

அறிமுகம்

❀ சிவமஞ்சரியின் (27) ஆவது மலர் ❀

விஷ்ணு ஆண்டு (28-07-2001) ஆக கவாதி பூ கந்தர் குழுசை நன்னாவி
திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம்
சீர்-வளர்-சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாமாரிய சுவாமிகள்
அவர்களின் அருளாசியுடன் ஞானப் பரிசாக வழங்கப்பட்டது.

ஆருரா! தியாகேசா! ஆருரா! தியாகேசா!
அண்ணாமலையெம் அண்ணா போற்றி கண்ணார் அமுதக் கற்பகக் கபால் போற்றி!

என்றும் இனிய அன்புடன்...

பேரன்பிற்குரிய சிவநேயச் செல்வப் பெருந்தகையீர்,

வணக்கம், எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் அருளினால் சிவமஞ்சரியின் இருபத்தி ஏழாவது மலரான "பன்னிரு திருமுறைகள் - அறிமுகம்" என்ற மலர் மலர்ந்து தங்கள் திருக்கரங்களில் தவழ்கிறது. இந்த வேளையில் திருவருளுடன் குருவருள் வழங்கி அருள்பாலித்து வரும்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம்.

சீர்-வளர்-சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

அவர்களின் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகின்றேன். எமது குருநாதர் நங்கம்பாக்கம் குருஜி சிவபூர். துரைராஜன் (எ) பத்மநாபன் அவர்களின் அன்பும் ஆசியும் இப்பணிக்குத் துணை நிற்கின்றது. அன்னவரைப் போற்றி வணங்குகின்றேன்.

இவ்வேளையில் எமது பணிகளுக்குத் தொடர்ந்து சிறப்பான நல்லாதரவை அளித்து வரும் நங்கம்பாக்கம் LVJ பில்டர்ஸ் சிவபூர். Er. M.V. ஜெய்சங்கர், B.E., எனது அன்பிற்கினிய சகோதரி திருமதி. அனந்தலட்சுமி அவரது கணவர் கயிலை மாமணி திரு. வ.வீரராகவன், குருஜி சிவபூர். திருப்பணி செல்வர். K.K. கோபால் சர்மா முதலியோருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலுக்கு மேலான ஆலோசனைகளை வழங்கி படிகளைத் திருத்தி செம்மைப்படுத்தி உதவியவர் அடையாறு கற்பகம் கார்டன்ஸ் பிரம்மபூர் G.S.நடராஜன் அவர்களாவார். இந்நூலுக்கு அமரர் சிவபூர் கந்தசாமி முதலியார் வரைந்து, அச்சிட்டு அன்பர்களுக்கு வழங்கி வந்த படங்களை அவரது பேரர்களான மயிலாப்பூர் சிவபூர். C.S. ஏகாம்பரம் அவர்களும், மேற்கு மாம்பலம் சிவபூர் P.M. ராஜகணபதி அவர்களும் தந்து உதவினார்கள். மேலும், சென்னை கவுணியன் அச்சகம் சிவபூர் சிவராமசெட்டியார் அவர்களும் படங்களை உதவினர்.

இவர்களுக்கு எமது நன்றி. இந்நூல் வெளியாவதற்கு ரூபாய் ஓராயிரம் பொற்கிழியாக

சென்னை திருமுறைத் தொண்டர் பொற்றாளம். ஆறுமுகம் அவர்களும்

சேலம் சின்ன திருப்பதி கயிலை மாமணி. G.S. ஆனந்தன் அவர்களும்

வழங்கினார்கள். இவர்களுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இவர்களுக்கும் சிவமஞ்சரியின் அன்பர்களுக்கும், அனைவருக்கும் உண்ணமுலை அம்பி கையுடனாய் அண்ணாமலை அண்ணல் சகல செல்வ யோகமிக்கப் பெருவாழ்வை அளித் தருள வேண்டுமென்று அவனுடைய பொன்னார்த் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகின்றேன். இலவச வெளியீட்டிற்கு நன்கொடையளித்த அன்பர்கள் யாவருக்கும் எமது நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம் சிவப்பணியில் மீளாஅடிமை

விஷு வருஷம் ஆடி சுவாதி சுந்தர குருபூஜை திருநாள்
28-07-2001 சனிக்கிழமை

பூசை. ச. அருணவசுந்தன்
(எ) பூசை ச. ஆட்சிபீடம்

சிவசுந்தரி கலைக்கூடம், 29, பீமண்ண முதலி கார்டன் தெரு, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை- 18

**சிவமஞ்சரி : சிவபெருமானின் பெருமைகளைப் பேசும் நூல்
சிவபெருமானுக்குச் சொல்லால் கட்டப்பட்ட திருக்கோயில்**

சாத்திரமும், தோத்திரமும் ஆனாய் போற்றி!

பன்னிரு திருமுறை - அறிமுகம்

உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழி தெய்வத்தமிழ் என்ற மேன்மையைப் பெற்றது. சிவபெருமானே "திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள்" என்ற பெயரில் முதல் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைமைப் புலவராக வீற்றிருந்து தன்னை வளர்த்த பெருமை கொண்டது.

தன்னிகரற்ற தெய்வத் தமிழ்மொழியில் எழுந்த நூல்கள் ஏராளமாகும். இவற்றில் முதன்மைபெற்று காலங்களைக் கடந்து தெய்வீக நிலையில் வாழ்ந்து வருவது தேவாரமும் அதைத் தொடர்ந்தெழுந்த திருமுறை நூல்களாகும். தேவாரம் என்ற சொல்லுக்குத் தெய்வத்தின் இருப்பிடம் என்பது பொருள். இதனையொட்டி ஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தை தெய்வத் தமிழ், சங்கமலி செந்தமிழ் ஞானத் தமிழ் என்று பலவாறு அழைக்கின்றனர்.

சிவபெருமான் அடியவர் பெருமக்களாகிய அப்பர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் மூவரின் உள்ளத்தில் நீங்காதிருந்து தனது கருத்தாகவே இவற்றைப்பாடி அருளினன் என்பர். எனவே இதுவே "ஆகமமும், வேதமும்" ஆகும்.

இவை அனேக அற்புதங்களை விளைவித்த நூல்களாகும். பாலை நிலத்தை நெய்தலாக்கியும், இறந்து போனவர்களை உயிர்ப்பித்தும், நோய்களை நீக்கியும், ஊமைகளைப் பேச வைத்தும் மழையைப் பொழிவித்தும் செய்த அருட்செயல்கள் அளவிலாதன. படைத்தல் காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலையும் செய்ய வல்லவை.

ஆன்றோர்களால் இவை சிவபெருமானாகவே எண்ணிப் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றைப் பாராயணம் செய்து வந்தால் வாழ்வில் அனேக சிறப்புக்களை அடைய முடியும் என்பது கண்கண்ட உண்மையாகும்.

ஒருவனுக்கு வாழ்வும், தாழ்வும் அவன் செய்த வினைகளாலேயே வருகின்றன. நல்வினை, தீவினை என்ற இரண்டும் உயிர்களை உலகவாழ்வில் சுழலவைக்கின்றன. வினைகளை வென்று அவற்றை நீக்கிய உயிர்களே உயர்பதவியாகிய மோட்சத்தைப் பெறுகின்றன. வினைகளை வெல்லப் பாடக்கலமாக இருப்பது இந்த தெய்வத் திருமுறைகளான தமிழ் மறைகளேயாகும். இவை இகவாழ்வில் இன்பங்களுடன் மேன்மையையும் பரவாழ்வில் மோட்சத்தையும் தருவனவாகும்.

ஒப்பரிய தெய்வத் தமிழ் மறையை விளக்கிப் போற்றுவதாகச் சிவமஞ்சரியின் இந்த இருபத்தேழாவது மலர்மலர்கிறது. தமிழ்மறையை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் இருபத்தேழு என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருமுறையுள் இடம் பெற்றுள்ள நூல்களைப் பற்றிய சிறு குறிப்புக்களும், இவற்றைப்பாடிய ஆசிரியர்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கமும், நூலின் மேன்மைகளும் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாமறையாகி நின்ற சிவபெருமானும், ஞானவல்லியாகிய உமாதேவியும் அடியவர்களுக்கும் அன்பர்களுக்கும் சகல செல்வயோக மிக்கப் பெருவாழ்வை அளித்தருள வேண்டுமென்று அவர்தம் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகின்றேன். - சிவசுந்தரி

“பதிகப் பெருவழி”

இறைவனை எளிதில் அடைவதற்கு உதவியாக சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு வழிகள் உள்ளன. இவற்றைக் காட்டிலும் எளிய ஐந்தாவ தான ஒரு வழி உள்ளது. இது பதிகப்பெருவழி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது மூவர் அருளிய தமிழ் மறையான தேவாரத்தைப் படிப்பது, பாடுவது, பாடச் சொல்லிக் கேட்பது முதலியனவாகும். இது உலகிலுள்ள அனைத்திலும் மிகச் சிறந்த புண்ணியச் செயல் ஆகும்.

மண்மேல் வந்து பிறந்த மறை முதல்வர்களின் உள்ளத்தில் நீங்காது நின்று சிவபெருமானே இதை அருளிச் செய்துள்ளான். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் இதனை உறுதி செய்து இலம்பையங்கோட்டூர் பதிகத் தில் எனதுரை தனதுரையாக என்று அருளிச்செய்துள்ளார்.

தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத்தினை மனமகிழ்ச்சி யோடு படிப்பதால் நல்ல இளமையையும் அழகும் பெறுவதுடன் லட்சுமி, சரஸ்வதி, துர்க்கை, ஆகியோரு டைய அருளால் செல்வம், அறிவு, வீரம், புகழ் ஆகிய வற்றைப் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்வார்கள் என்பதைத் திருஞானசம்பந்தர்,

தமிழ் விரகன் ஒருபதும்

மனம் மகிழ்வோடு பயில்பவர் எழில்

மலர்மகள், கலைமகள், ஜெயமகள்

இனமலி புகழ்மகள் இசைதர

இருநிலநிடை இனிது அமர்வரே

என்று அருளியுள்ளார். மேலும்,

பண்ணோடு தேவாரம் பாடும் ஒதுவார்களை ஆதரித்து உள்ளம் உருகும்படியாக பாடும்போது கேட்டு மகிழ்பவர்களை தீவினைகள் அணுகித் துன்பப்படுத் தாது என்றும் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மையே சேரும் என்றும் உறுதிபடக் கூறுகின்றார். இதனை விளக்கி வலஞ்சுழிப் பதிகத்தில்,

“ஆதரித்து இசைகற்று வல்லார் சொல்க்

கேட்டு உவந்தார் தம்மை

வாதியாவினை இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்

வருத்தம் வந்து அடையாவே”

என்று அருளியுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

தனது உள்ளத்திருந்து இறைவன் அருளிய நற்றமிழ் மாலையாகிய தேவாரத்தை மனம் மகிழ்ந்து பொருள் உணர்ந்து நவில்பவர்கள். இந்த உடலில் பற்றியுள்ள பிணிகள் நீங்கி, மனம் அமைதி பெற்று மண்ணில் சிறப்புடன் வாழ்ந்து இறுதியில் மீட்டும் வார முத்தியுலகம் சேருவர். அதற்குள் நான் உறுதி அளிக்கின்றேன் என்பதைக் கழுமலப் பதிகத்தில்,

ஞானசம்பந்தன் நற்றமிழ் மாலை

நன்மையால் உரைசெய்து நவில்வார்

ஊன சம்பந்தத்து உறுபிணி நீங்கி

உள்ளமும் ஒரு வழிக் கொண்டு

வானிடை வாழ்வார் மண்மிசைப் பிறவார்

மற்று அதற்கு ஆணையும் நமதே

என்று அருளிச் செய்துள்ளதைக் காண்கிறோம்.

உயிர்க்கு உறுதியைத் தந்து மேநிலை அளிப்பது தேவாரமேயாகும். அதனால் அது நமக்குப் “பரம்” எனப்பட்டது. (பரம்-வழி). இந்த வழியைப் போற்றி உணர்ந்து தேவாரத்தைப் பாடுபவர்கள் தேவர்கள். எதிர் கொள்ளச் சிவலோகம் அடைவார்கள் என்பதை

... ஞானசம்பந்தன் சொல்

நம்பரம் இதுவென நாவினால் நவில்பவர்

உம்பரர் எதிர்கொள்ள உயர்பதி அணைவாரே

என்று பாடியருள்கின்றார். இது சத்திய வாக்கென்பதை சுந்தரமூர்த்திகளின் வரலாறு மெய்ப்பிக்கின்றது. சுந்தரர் ஞானசம்பந்தரின் பாடல்களைப் பாடிப் பரவியவர். அவரைப் போலவே இறைவனிடம் அனைத்தையும் கேட்டுப் பெற்றவர். அவரைப் போலவே பாடி மகிழ்ந் தவர். அவர் இறுதியில் இறைவன் ஆணைப்படி தேவர் கள் எதிர்கொள்ள உயர்பதியாகிய திருக்கயிலாயத்தை அடைந்தார் என்பது எண்ணத்தக்கது. ஆதலின் தேவா ரம் அன்பர்களுக்கு அனைத்தையும் நல்கும் என்பதில் மாற்றமில்லை. இதுவே வாழ்வுக்கோர் வழித்துணை யாகும். இதனைத் திருஞானசம்பந்தர்

“வாழுந்துணையாக நினைவார் வினையிலரே”

என்று அருளிச்செய்துள்ளார்.

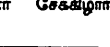
✽

வேதம் - எழுதாக்கிளவி (எழுதப்படாமல் செவி வழியாகவே பயின்று வருவது)

திருமுறைகள் - எழுதுமறை (அன்பர்களால் ஏடுகளில் எழுதிவைத்துப் பூசித்து வாசிக்கப்படுவது) இறைவனே தன் கைப்பட எழுதிய திருமுகப்பாசாரமும், திருக்கோவையாரும் திருமுறைகளில் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கருவூர்
தேவர்

பன்னிரு திருமுறை - அறிமுகம் ❀ சிவமஞ்சரி - 835

திருமுறைகள் அறிமுகம்

சந்தமலி செந்தமிழால் அருளப்பெற்ற திருமுறைகள் பன்னிரெண்டாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. எண்ணிக்கைக் குறிப்பில் பன்னிரெண்டு என்பது “ஒளி” எண்ணாகும். இதை ஒட்டியே உலகின் ஒப்பற்ற ஒளியாகிய சூரியன் பன்னிரெண்டு பெயர்களால் குறிக்கப்படுகின்றான். அஞ்ஞான இருளில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் உயிர்களைக் கரையேற்றும் ஞானச் சூரியனாக இருப்பதால் தமிழ் திருமுறைகளும் பன்னிரெண்டு தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப்பட்டதுபோலும். இறைவனின் ஞான ஒளியை விளக்கும் தலங்களுக்குப் பன்னிரெண்டு பெயர்களை இட்டு அழைக்கும் வழக்கம் நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றது. தேவாரத்துள் திருஞான சம்பந்தர் அவதரித்த சீர்காழிக்குப் பன்னிரெண்டு பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டிருப்பதும், அத்தலத்தில் பாடப்பட்ட பதிகங்களில் பன்னிரெண்டு பாடல்கள் இடம்பெற்றிருப்பதும் எண்ணத்தக்கதாகும்.

பன்னிரெண்டு திருமுறைநூல்களில் முதல் மூன்று திருமுறைகளை அருளியவர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆவார். இவர் தமது மூன்றுவயதில் சிவனருளால் உமையவளின் திருமுலைப் பாலை உண்டு, “தோடுடைய செவியன்” என்று பாடத் தொடங்கினார். பதினாறாவது வயது வரை வாழ்ந்த இவர் பல தலங்களுக்குச் சென்று பாடிப்பரவி இறுதியில் ஆச்சாள் புரத்தில் தன் மனைவி மற்றும் சுற்றத்தாருடன் சிவனடிசேர்ந்தார். இவர்பாடிய பதிகம் 16000 என்பர். இவற்றுள் இப்போது கிடைத்துள்ளவை 384 பதிகங்களாகும்.

நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஆகிய மூன்று திருமுறைகளை அருளிச் செய்தவர், திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆவார். நெடுங்காலம் சமணசமயத்துள் தலைமைச் சமயவாதியாய் திகழ்ந்த இவர் தமது 77வது வயதில் சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு சைவம் சார்ந்தார். 81-வது வயதில் பேரின்பவீடு பெற்றார். இவர் அருளிச்செய்த பதிகங்கள் 4900 ஆகும். இவர் அருளிய பண்மந்த பாடல்கள் யாவும் நான்காம் திருமுறையாகவும், குறுந்தொகை எனும் பாவகையால் அமைந்த பாடல்கள் முழுவதும் ஐந்தாம் திருமுறையாகவும், தாண்டகமெனும் பாவகையால் ஆன பதிகங்கள் ஆறாம் திருமுறை யாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய பதிகங்கள் யாவும் ஏழாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவை ஏழையும் முறைப்படுத்தித் தொகுத்தவர் திருநாரையூர் பொல்லாப் பிள்ளையாரின் திருவருள் பெற்ற “நம்பியாண்டார் நம்பிகள்” ஆவார். இவர் அருளிய நூல்கள் பதினோராம் திருமுறையுள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றிற்குப் பண்வகுத்து இசைநெறிப்படுத்தியவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வழிவந்த ஒரு பெண்மணியாவார்.

சிவபெருமானால் சிவமாக்கி திருப்பெருந்துறையில் ஆட்கொள்ளப்பட்ட மாணிக்கவாசகரால் அருளப் பெற்றவை திருவாசகமும் திருக்கோவையாருமாகும். இவை எட்டாம் திருமுறையாக அமைந்துள்ளன.

ஒன்பதாம் திருமுறையுள் திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை திருமாளிகைத் தேவர் கருவூரார் முதலான ஒன்பதின்மர் பாடிய இசைப் பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

பத்தாம் திருமுறையாக விளங்குவது “திருமந்திரம்” ஆகும். ஆகமங்களின் சாரமாக அமைந்த இந்நூலை அருளிச் செய்தவர் திருமூலர் ஆவார். இவர் செம்மைசேர் சிவநெறிச் சித்தராவார்.

பதினோராம் திருமுறை நாற்பத்தியோரு நூல்களின் தொகுப்பாக அமைகின்றது. காரைக்காலம் மையார், நக்கீரர், பரணர் முதலான பதினோரு பேர்களால் பாடப்பட்டது. இதில் விநாயகர், முருகன் ஆகியோரைப் போற்றும் நூல்களும், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், கண்ணப்பர் முதலான அடியவர்களின் பெருமைகளை விளக்கும் நூல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இறைவன் தன் அடியவரான பாணபத்திரனுக்குப் பொருள் தரவேண்டி சேரமான் பெருமான் நாயனாருக்கு எழுதிய கடிதம் (சீட்டுக்கவி) இதில் முதல் நூலாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏழாந்திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள திருத்தொண்டர் தொகை என்னும் பாசரம் பதினோராம் திருமுறையில் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியாக விரிவுபெற்றுப் பன்னிரெண்டாம் திருமுறை எனும் தனிநூலாக மலர்ந்துள்ளது. பன்னிரெண்டாம் திருமுறை அடியவர்களின் பெருமையைப் போற்றுவதுடன் இறைவனின் அருள் தன்மையையும் விளக்குகின்றது. இதனை இயற்றியவர் சேக்கிழார் பெருமான் ஆவார்.

பன்னிரெண்டு திருமுறைகளிலும் இறைவன் நீங்காது நின்று இதனைப் படிக்கும் அன்பர்களுக்குப் பயனைத் தருகின்றான் என்பது உண்மையாகும். ஃ

திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு

தெய்வத் தமிழ் சொல் மாலையான திருமுறையுள் முதல் மூன்றை அருளிச் செய்தவர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆவார்.

சோழவளநாட்டிலுள்ள சீர்காழியில் சிவபாத இருதயர்-பகவதி தம்பதியருக்குத் திருவாதிரை நாளில் இவர் அவதரித்தார். இவருக்குப் பெற்றோர்கள் இட்ட பெயர் ஆளுடைய பிள்ளையார் என்பதாகும்.

இவர் தனக்கு மூன்று வயதாகும் பொழுதில் ஒரு நாள் தந்தையுடன் சீர்காழியிலுள்ள பிரம்மபுரீசுவரர் கோயிலுக்குச் சென்றார். இவருடைய தந்தையார் அங்கிருந்த பிரம்ம தீர்த்தக் கரையில் இவரை அமர்த்திவிட்டு நீருள் மூழ்கி அகமர்ஷண மந்திரங்களை ஒதிக் கொண்டிருந்தார். நெடுநேரமானதால் தந்தையாரைக் காணாது பிள்ளையார் அழுதார். அழுகை ஒலியைக்கேட்ட சிவபெருமான் உமாதேவியுடன் அவர் முன் தோன்றினார். உமாதேவியார் தம் மார்பில் சுரந்த பாலைப் பொற் கிண்ணத்தில் இவருக்கு ஊட்டினார். இருவரும் இவருக்கு அருள் புரிந்து மறைந்தனர். கரையேறிய தந்தையார் பிள்ளையாரிடம், நீ யார்தந்த பாலை அருந்திக் கொண்டிருக்கின்றாய் என்று கேட்கப் பிள்ளையார் கோயில் விமானத்தைச் சுட்டிக் காட்டித் “தோடுடைய செவியன் என்ற பதிகத்தைப் பாடினர். அந்தப் பதிகம் நிறைவுபெறும்போது மீண்டும் உமாதேவியுடன் சிவ பெருமான் அவருக்குக் காட்சியளித்தார். தந்தையார் நிகழ்ந்ததை அறிந்து மகிழ்ந்தார்.

சிவ நாட்கள் சென்றன. பிள்ளையாரும் தந்தையாரும் திருக்கோலக்கா சென்றனர். அங்கு சிவாலயத்தில் பிள்ளையார் கையால் தாளமிட்டுப் பாடும்போது கைகள் சிவந்தன. அதைக் கண்ட இறைவன் அவருக்குப் பொற்றாளம் அளித்தார். இறைவி அத்தாளத்திற்கு ஓசை கொடுத்தான். பின்னர் தன் தாயின் ஊராகிய நனி பள்ளியை அடைந்தார். அந்நாளில் அது வளமற்ற பாலை நிலமாக இருந்தது. அதை வளமான பூமியாக்க நினைந்து பதிகம் பாடினார். அப்பாடல் முடியுமுன்னே அது நெய்தல் நிலமாயிற்று.

இவரைப் பற்றிக் கேள்வியுற்ற திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் தம் மனைவியாருடன் வந்து இவரை வணங்கினர். பிள்ளையார் தம்பாடலுக்கு யாழ்மீட்டும் பணியை அவருக்கு அளித்தார். பிள்ளையார் நீலகண்டருடன் பலதலங்களை வணங்கி தில்லையை அடைந்து பெருமானைப் போற்றினார். அங்கு அவருக்கு தில்லை மூவாயிரவரும் சிவகணமாகத் தோன்றினார். பிள்ளை

யாரும் அடியவர்களும் திருமுதுகுன்றம் பெண்ணாடகம் முதலிய தலங்களை வணங்கித் திருவரத்துறையினை அடைந்தனர். அங்கு ஞானசம்பந்தருக்கு இறைவன் முத்துக்குடை, முத்துச் சிலிகை, திருச்சின்னம் ஆகியவற்றை அளித்தார். பலதலங்களை வணங்கிய பின் அவர்கள் சீர்காழியை அடைந்தனர்.

ஞானசம்பந்தருக்கு ஏழு வயதாயிற்று. பெற்றோர்கள் அவருக்கு வேதவிதிப்படி உபநயனம் செய்தனர். அந்த வேளையில் அவர் ஐந்தெழுத்தின் பெருமையை அங்கிருந்த மறையவர்களுக்கு உணர்த்தினார். திருஞானசம்பந்தரின் அற்புதங்களைக் கேள்வியுற்ற திருநாவுக்கரசர் சீர்காழிக்குவந்து அவரைச்சந்தித்து மகிழ்ந்து பின்னர் விடைபெற்றுக்கொண்டு தனது தலயாத்திரையைத் தொடர்ந்தார்.

சீர்காழியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் சம்பந்தர் மொழி மாற்று, மாலைமாற்று, ஏகபாதம் முதலான பல புதிய இலக்கிய வடிவங்களில் பாசுரங்கள் பாடினார்.

பிள்ளையார் தமிழகத் தலங்களை தரிசிக்கும் விருப்பமுடன் தம் அடியார் குழாத்துடன் பலபதிகளை வணங்கி திருப்பாச்சிலாச்சிரமம் என்ற தலத்தினை அடைந்தார். அப்பகுதியை அரசாண்டு வந்த கொல்லி மழவன் மகளைப் பற்றியிருந்த முயலகன் என்னும் நோய் விலகப் பாடினார். பின்னர், அவர்கள் திருச்செங்கோட்டினை அடைந்தனர். அங்கு அடியவர்களைப்

பனிநோய் தாக்கியது. பிள்ளையார் அவ்வினைக்கில் வினை என்ற பதிகம்பாடி அந்த நோயை அகற்றினார். பிறகு அவர்கள் பட்டிச்சரம் வந்தனர். கோடைக்காலமாக இருந்ததால் இறைவன் பிள்ளையாருக்கும் அடியார் குழாத்திற்கும் பெரிய முத்துப் பந்தலை அளித்தான். அங்கு வழிபட்ட பின் அவர்கள் திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அங்கு பிள்ளையாரின் தந்தையாரான சிவபாத இருதயர் தம் குலமரபுப்படி வேள்வி செய்ய பொருள் வேண்டுமென்றார். பிள்ளையார் இறைவனை நோக்கி இடரினும் தளரினும் என்ற பதிகம் பாட இறைவன் ஒரு பொற்கிழியை பலிபீடத்தின் மீது வைத்து எடுத்துக் கொள்ளும்படி கூறினான். சம்பந்தர் அதையெடுத்து தந்தையிடம் அளித்து, சீர்காழிக்குச் சென்று விதிப்படி வேள்வி செய்க என்றார். திருவாவடுதுறையை வழிபட்டபின் பல தலங்களை வணங்கிய பின் அடியவர் குழாத்துடன் தருமபுரத்தை அடைந்தனர். யாழில் இசைக்க இயலாத யாழ்முரி என்னும் பதிகத்தை திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வேண்டுகோளின்படிப் பாடினார்.

திருநள்ளாறு சென்று பணிந்து திருநீலநக்கர் பணி செய்யும் சாத்தமங்கை சென்று வழிபட்டு அங்கு தங்கியிருந்தார். தொடர்ந்து அருகிலுள்ள திருச்செங்காட்டங் குடிக்குச் சென்று சிவபெருமானையும் அங்கு பணி செய்து வந்து சிறுத்தொண்டரையும் போற்றினார். பிறகு திருமருகலை அடைந்து தங்கியிருந்தார். அங்கு வந்த ஒருத்தி தனது மாமன் பாம்பு கடித்து இறந்துபோக அழுது கொண்டிருந்தாள். பதிகம்பாடி இறந்தவனை உயிர்ப்பித்து அப்பெண்ணை அவனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். அருகிலுள்ள திருப்புகலூர் சென்று பெருமானைப் பாடிப்பரவி முருக நாயனாரின் திருமடத்தில் தங்கியிருந்தார்.

திருநாவுக்கரசர் திருவாரூரை வழிபட்டபின். திருப்புகலூர் வந்து சம்பந்தரைச் சந்தித்தார். அவருக்கு திருவாரூர் விழாவின் சிறப்புக்களைக் கூற சம்பந்தர் அதைக் காணும் விருப்புடன் திருவாரூர் சென்றார். ஆரூர்ப் பெருமானைப் பாடியபின் திருப்புகலூர் திரும்பினார்.

திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தரும் இணைந்து அம்பர், அம்பர்மாகாளம் முதலிய பதிகளை வணங்கி திருவீழிமிழலையை அடைந்தனர். அந்நாளில் மழையின்றிப் பஞ்சமாக இருந்ததால் இறைவன் இருவருக்கும் பொற்காசுகளை அளித்து அடியவர்களுக்கு உணவிடுமாறு செய்தார். சம்பந்தருக்கு அளிக்கப்பட்ட காசுக்கு வாசி அளிக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே,

வாசி தீரவே காச நல்குவீர் என்று பாடி நல்லகாசு பெற்றார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு தமது அடியவர் கூட்டத்துடன் அவர்கள் திருமறைக்காட்டை அடைந்தனர். அங்கு வேதங்கள் பூசித்து அடைத்திருந்த கதவை திருநாவுக்கரசர் திறக்கப் பாடினார். வழிபட்டபின் மீண்டும் மூடும்படி சம்பந்தர் பாடினார்.

அந்நாளில் பாண்டியநாட்டில் சமண சமயத்தின் செல்வாக்கு அதிகமாக இருந்தது. பாண்டிய மன்னனும் மக்களும் சமண சமயத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகினர். சைவம் குறைவுபட்டிருந்தது. சிறந்த சிவபக்தையான பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசியார் திருஞானசம்பந்தரின் பெருமைகளைக் கேள்வியுற்றுச் சில தூதுவர்களை அனுப்பி பாண்டிய நாட்டுக்கு வந்து சைவத்தை மேன்மையுறும்படிச் செய்ய வேண்டினார். தூதுவர்கள் திருமறைக் காட்டில் ஞானசம்பந்தரை தரிசித்து பாண்டிமாதேவியின் வேண்டுகோளைக் கூறினர். அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சம்பந்தர் மதுரைக்குப் பயணமானார். அவ்வேளையில் அப்பர் சுவாமிகள் சமணர்களின் செல்வாக்கு அதிகம். மேலும், நாளும் கோளும் நன்றாக இல்லை என்றார். சம்பந்தர் "வேயுறு தோளிப்பங்கன்" எனும் பாசுரத்தை அருளிச் செய்து நாளும் கோளும் பிறவும் அடியவர்களுக்கு எப்போதும் நன்மையே செய்யும் என்று கூறிப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். திருநாவுக்கரசர் விடைபெற்றுக் கொண்டு திருவாய்மூர் நோக்கிப் பயணமானார்.

திருஞானசம்பந்தர் பலபதிகளை வணங்கிபின் மதுரையை அடைந்தார். அங்கு மந்திரி குலச்சிறையார் அவரை வரவேற்று ஒரு மடத்தில் தங்க வைத்தார். ஞானசம்பந்தர் மங்கையர்க்கரசியையும், குலச்சிறையாரையும் புகழ்ந்து ஆலவாய் அண்ணலைப் பாடினார். இவருடைய வரவைத் தெரிந்து கொண்ட சமணர்கள் இவர் தங்கியிருந்த மடத்திற்குத் தீ வைத்தனர்.

சம்பந்தர் அந்தத் 'தீ' பாண்டியனைப் பற்றும்படி செய்ய அது அவனுடலில் வெப்பு நோயாகப்பற்றி அவனை வருத்தியது. துன்புற்ற அவனைக் குணப் படுத்த சமணர் பலவாறு முயன்றும் தணியாது அது மேலும் வளர்ந்தது.

பாண்டிமாதேவி ஞானசம்பந்தரின் பெருமைகளைக் கூறி அவரை நோய்தீர்க்க அழைப்போம் என்றாள். மன்னனும் அப்படியே ஆகட்டும் என்றாள். அரசியின் அழைப்பை ஏற்ற ஞானசம்பந்தர் மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுளின் அருளுடன் அரண்மனைக்குச் சென்று, திருநீற்றுப் பதிகம்பாடி மன்னனின் வெப்பு நோயை நீக்கினார்.

மதுரையில் சமணர்களுக்கும், சம்பந்தருக்கும் பல வாதங்கள் நிகழ்ந்தன. அனால், வாதம் புனல் வாதம் முதலிய பலவாதங்களில் சமணர்களைச் சம்பந்தர் வென்றார். சமணர்கள் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு கழுவேறி உயிர் நீத்தனர். சம்பந்தரின் அடியவனாகிப், பாண்டியன் சைவம் தழுவினான். சம்பந்தர் அவனை உடலிலிருந்த கூனை நியிர்த்தி அவனை நின்ற சீர் நெடுமாறனாக்கினார். பாண்டிய நாட்டில் சைவம் புதிய வேகத்துடன் எழுந்தது. அவர் பாண்டிய மன்னன், பாண்டிமாதேவி, குலச்சிறையார் மற்றும் அடியவர்களுடன் யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார்.

பாண்டியநாட்டுப் பதிகளை வணங்கி இராமேசுவரம் சென்று வழிபட்டார். அங்கிருந்தே ஈழ நாட்டுத் தலங்களைப் பாடினார். அங்கே பாண்டியன், அரசி மந்திரி முதலியோரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

பிள்ளையார் திருக்கொள்ளம்புதூரை தரிசிக்கச் சென்றார். அங்கு முள்ளியாற்றில் வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடியதால் ஓடத்தைச் செலுத்துவாரில்லை. அவர் ஓடத்தில் அடியவர்களை ஏற்றி கொட்டமே கமழும் என்ற பாசரம்பாட ஓடம் தானாகவே கொள்ளம் புதூரை அடைந்தது. அங்கு வணங்கியபின் பலபதிகளைக் கடந்து போதி மங்கை என்னும் தலத்தினை அடைந்தனர். அங்கு புத்த நந்தி என்பானுக்கும், சம்பந்தருக்கும் பெருத்த வாதம் ஏற்பட்டது. சம்பந்தரின் அடியவர் ஒருவர் "புத்தர் சமணர்" என்ற பாடலைப்பாட அவன் தலையில் இடிவிழுந்தது. அங்கிருந்த சாரிபுத்தனையும் திருஞானசம்பந்தர் வாதில் வென்றார்.

பின்னர் திருக்கடலூருக்கு வந்து பெருமானை வணங்கி அப்பரடிகள் பூந்துருத்தியில் இருப்பதையறிந்து அங்கு சென்றார். இருவரும் சேர்ந்து பலதலங்களை வணங்கினர். அப்பர் விடைபெற்றுக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டுக்குப் பயணமானார். சம்பந்தர் தாம் அவதரித்த சீர்காழிக்குத் திரும்பினார்.

சிவநாட்களுக்குப் பிறகு தொண்டை நாட்டுப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். சிதம்பரம் மாணிக்குழி, வடுகூர் முதலான தலங்களை வணங்கி திருவதிகை

யைப் பணிந்தார். தொடர்ந்து திருவண்ணாமலை சென்று வணங்கியபின் திருவோத்தூரை அடைந்தார். அங்கு சிவநிவேதனத்திற்கு அடியவர் ஒருவர் வளர்த்த பனை மரங்கள் ஆணாக இருக்கக் கண்டு பாசரம்பாடி பெண் பனைகளாக்கி காய்க்கும்படி செய்தார். காஞ்சீபுரம் வழியே காளத்தி சென்றார். அங்கிருந்தவாறே வட நாட்டுப் பதிகளைப் பாடினார்.

திருவாலங்காடு முதலான தலங்களை வணங்கி திருஒற்றியூர் பணிந்து மயிலாப்பூருக்கு வந்தார். மயிலாப்பூரில் சிவநேசஞ் செட்டியார் என்பவரின் மகள் பாம்பு தீண்டி இறந்தாள். அவளுடைய எலும்புகளையும் சாம்பலையும் செட்டியார் ஒரு குடத்தில் இட்டு வைத்திருந்தார். அவர் ஞானசம்பந்தரை வணங்கி வரவேற்றார். சம்பந்தர் அந்தப் பெண்ணின் சாம்பல் நிரம்பிய குடத்தை எடுத்து வரச் செய்து "மட்டிட்ட புன்னை" எனும் பாசரத்தை அருள அப்பெண் அழகிய உடல் பெற்று எழுந்தார்.

பிள்ளையார் பல தலங்களை வணங்கி அச்சிறு பாக்கத்தை அணைந்தார். அங்கு "கைச்சிறு மறியவன் கழலலால் பேணாக் கருத்துடை ஞான சம்பந்தன்" என்று தம்முடைய சிவபக்தியின் உறுதியைக் கூறினார். பின்னர் பல பதிகளைப் போற்றியபின் சீர்காழியை அடைந்தார். அவருக்கு வயது பதினாறு தொடங்கியது.

இவருடைய பெற்றோர்களும் சுற்றத்தினரும் இவருக்குத் திருமணம் செய்யத் தீர்மானித்தனர். சீர்காழிக்கு அருகிலுள்ள நல்லூர் ஆச்சாள்புரம் தலத்திலிருந்த நம்பாண்டார் நம்பி என்பவரின் திருமகளை மணம்பேசி முடித்தனர். திருமணம் நன்கு நடந்தது. சம்பந்தர் அவளுடன் அந்தமில் சிவன் தாள் சேர எண்ணினார். அங்குள்ள பெருமணம் கோயிலுள் சென்று பெருமானை வழிபட்டார். சிவபெருமான் சோதியாகக் கருவறையில் தோன்ற திருஞானசம்பந்தரும் அவர் மனைவியும் திருமணத்திற்கு வந்த அடியவர்களும் அந்த சோதியுள் புருந்தனர். அவ்வொளி விங்கத்துள் ஒடுங்கிற்று. அவர்கள் சிவசோதியில் கலந்த நாள் வைகாசி மாதம் மூலத்திருநாளாகும். ✽

தேவாரப் பாடல் தொகை

திருஞானசம்பந்தர் "தோடுடைய செவியன்" என்று தொடங்கி "கல்லூர்ப் பெருமணம்" என்பது ஈறாகப் பாடிய பதிகங்கள் 1600 ஆகும். இதில் இப்போதுள்ளது 385 பதிகங்களே ஆகும். இவற்றில் ஏறத்தாழ 4215 பாடல்கள் உள்ளன.

திருநாவுக்கரசர் "கூற்றாயினவாறு" எனத் தொடங்கி "பூம்புகலூர் மேலிய புண்ணியனே" என்பது ஈறாகப் பாடிய பதிகங்கள் 4900 அதில் இடம் பெற்ற பாசரங்கள் 49000 ஆகும். இப்போது கிடைத்திருப்பது 310 பதிகங்கள் மட்டுமே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "பித்தாபிறை சூடி" எனத் தொடங்கி தானெனை முன்படைத்தான் என்பது வரையாகப் பாடிய பதிகங்கள் 3800 ஆகும். இதில் இப்போது அச்சாகியுள்ளது 100 மட்டுமேயாகும். மூவரும் அருளிச்செய்த பதிகங்கள் 10300 எனவும், அவற்றிலுள்ள பாடல் தொகை 10,3000 ஆகும். காலவெள்ளத்தால் போளதுபோக, இப்பொழுது அச்சாகியுள்ளவை 796 திருப்பதிகங்களாகும். இவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் தொகை 8250 ஆகும்

முதல்திருமுறை

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், உமையவள் ஊட்டிய சிவஞானம் குழைத்த ஞானப்பாலை உண்டப்பின்பு அருளிய 'தோடுடைய செவியன்' என்ற திருப்பதிகத் துடன் இந்தத் திருமுறை தொடங்குகிறது.

யாழில் வாசிக்க முடியாத பாடல்கள் யாழ்முரி எனப்படும். இது யாரும்பாடாத அமைப்பாகும். இந்த முரி அமைப்பில் திருஞானசம்பந்தர் திருத்தரும புரத்தில் நீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வேண்டுகோளின் படி பாடிய 'மாதர் மடப்பிடி' எனத்தொடங்கும் பாடல் இந்தத் திருமுறையின் இறுதிப்பதிகமாக உள்ளது.

ஆளுடைய பிள்ளையார் ஞானப்பால் அருந்தி நின்றபோது, தந்தை, பால் கொடுத்தது யார் என்று

கேட்க அவரை நோக்கி அருளியதும் (தோடுடைய செவியின்; கொல்லி மழுவன் மகளைப் பற்றியிருந்த முயலகன் எனும் நோய் நீங்கவும் அவ்வினைக் கிவ்வினையாம்); அனல் வாதத்தில் சமணர்களை வெல்லப் பயன்படுத்தியதும் (போகமார்த்த பூண் முலையான்); திருஒத்தூரில் ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கவும் பூர்த்தேன் தாயன்; திருவீழிமிழலையில் பெற்ற பொற்காசின் வாசிதீர்ப் பாடியதும் (வாசிதீரவே); ஆன அருள் அற்புதப் பதிகங்கள் இந்தத் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள பதிகங்கள் 136 ஆகும். இதிலுள்ள பாடல்தொகை 1469 ஆகும். 7 வகையான பண்களில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

இரண்டாம் திருமுறை

இந்தத் திருமுறையில் திருஞானசம்பந்தர் இந்தளம், சீகாமரம் முதலான ஆறுபண்களில் அருளிச் செய்த நூற்றியிருபத்தியிரண்டு திருப்பதிகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. "செந்நெல்வங்கழனி" எனத்தொடங்கும் பதிகம் இந்தத் திருமுறையின் முதல் பதிகமாக அமைகிறது. சீர்காழியின் மற்றொரு பெயரான "திருப்புகலி" என்பதை முன்னிருத்திப் பாடிய விடைய தேறி எனத் தொடங்கும் பதிகம் இறுதிப் பதிகமாக அமைந்துள்ளது.

நனிபள்ளியில் பாலையை நெய்தலாக்கப் பாடிய தும் (காரைகள் கூகை முல்லை); திருநெல்வாயிலில் இறை வனிடம் முத்துச் சிலிகை குடை திருச்சின்னம் பெற்ற பின்னும் (எந்தையீசன்); திருமருகலில் பாம்பு தீண்டி

இறந்த வணிகனை உயிர்ப்பிக்கவும் (சுடையாய் எனுமால்; திருமறைக்காட்டில் திருக்கதவை மூடவும் (சதுரம் மறைதான்; சமணர்களை வெல்ல மதுரைக்குப் புறப்பட்ட போது நானும் கோளும் நன்றாக இல்லை என்று திருநாவுக்கரசர் கூறியதற்குப் பதிலாகக் கூறியதும் (வேயுறு தோளிபங்கள்; மதுரையில் பாண்டியனின் வெப்பு நோயை நீக்கப்பாடியதும் (மந்திரமாவது நீறு) திருமயி லாப்பூரில் எலும்பைப் பூம்பாலையாக ஆக்கப்பாடிய தும் (மட்டிட்ட புன்னை; ஆகிய அருட்பதிகங்கள் இந்தத் திருமுறையுள் இடம்பெற்றுள்ளனவாகும்.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள பதிகங்கள் 122 ஆகும். இதிலுள்ள பாடல்தொகை 1331 ஆகும். 6 வகையான பண்களில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மூன்றாம் திருமுறை

இந்த மூன்றாம் திருமுறையுள் ஆளுடைய பிள்ளையார் காந்தாரம், பஞ்சமம், கொல்லி கொல்லிக் கௌவானம், கௌசிகம் முதலிய ஒன்பது பண்களில் அருளிய பதிகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பிள்ளையார் தில்லையில் அருளிச்செய்த 'ஆடினாய் நறு நெய்யொடு' என்று தொடங்கும் பதிகம் இத்திருமுறையின் முதற்பாடலாக அமைந் துள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் திருமணம் செய்து கொண்டு எல்லோரையும் சிவலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப் பாடிய "கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டாக்

கழுமலம்" என்ற பதிகம் இறுதிப் பாடலாக அமைந் துள்ளது.

திருஞானசம்பந்தருக்கு உபநயனம் நடந்தபோது அவர் அங்கு குழுமியிருந்த வேதியர்களுக்கு ஐந்தே முத்தின் மந்திர வன்மையை உபதேசித்தும் (துஞ்சலும்; தந்தையின் வேள்விக்குப் பொருள் வேண்டி ஆவடு துறை அரனிடம் வேண்டியும் (இடிலும் தளினும்); மதுரையில் தாம் தங்கியிருந்த மடத்திற்குத் தீவைத்த போது அந்தத் தீ பாண்டிய மன்னனைப் பற்றும்படிக் கூறியும் (செய்யனே; சமணருடன் வாது செய்யத்

தலைப்பட்டபோது ஆலவாய் அண்ணலின் அருள் வேண்டிப்பாடியதும் (காட்டுமாவது வேதவேள்வியை); சமணரோடு அனல் வாதம் செய்தபோது தீயிலிட்டதும் (போகமார்த்த பூண்முலையாள்); புனல் வாதத்தில் ஏடு ஆற்று வெள்ளத்தை எதிர்த்துச்செல்லப் பாடியதும் (வாழ்க அந்தணர்); திருக்கொள்ளம் பூதூரில் ஓடத்தைச் செலுத்தவும் (கொட்டமே கமரும்); திருமணம் நிறை

வுற்றபின் எல்லோரையும் முத்தியின்பச் சோதியுள் செலுத்தப் பாடியதும் (காதலாக்கிச்சிந்து); ஆகிய பதிகங்கள் இந்தத் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள அற்புதப் பதிகங்களாகும்.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள பதிகங்கள் 125 ஆகும். இதிலுள்ள பாடல்தொகை 1358 ஆகும். 7 வகையான பண்களில் இந்தப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ௧

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - சிந்தனைத் துளிகள்

ஔ திருஞானசம்பந்தர் அருளியவற்றில் இப்போது கிடைத்துள்ளவை 383 திருப்பதிகங்களாகும். அண்மையில் திருவிடைவாசல் என்னும் ஊரிலுள்ள கல்வெட்டில் கிடைத்த பதிகத்தையும் சேர்த்து 384 ஆனது. இதிலுள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை 4158 ஆகும். இவை 22 பண்களில் அமைந்துள்ளன.

ஔ திருஞானசம்பந்தர் அருளிய பதிகங்களில் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் பதினொரு பாடல்கள் உள்ளன. முதல் 10 பாடல்கள் தலத்தையும் இறைவனையும் அவனது இயல்புகளையும் அருளாற்றலையும் போற்றுகின்றன. பதினோராவது பாடலில் பதிகத்தைப் படிப்பதால் உண்டாகும் பயனையும் பாடிய தன்னைப் பற்றியும் திருஞானசம்பந்தர் குறிக்கின்றார். இந்தப் பதிகங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு எட்டாவது பாடலிலும் இராவணன் கயிலையைப் பெயர்க்க இறைவன் அவனை அடர்த்து அருள்செய்த வரலாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்பதாம் பாடலில் சிவபெருமான் அயனும், அரியும் தேடி அறியமுடியாத ஒண்கடராகி நிற்பதுவும்; பத்தாம் பாடலில், சமணர் பௌத்தர்களின் இயல்பும் அவர்களின் இயற்கைக்கு ஒவ்வாத பழக்க வழக்கங்களான நீராடாமை, பல்விளக்காமை, நின்று உண்ணாதல், சுடுபாறையில் கிடத்தல் முதலான கொள்கைகளைச் சாடி அவர்களையும் அவர்தம் கொள்கைகளையும் விலக்க வேண்டுமென்றும் குறிக்கப்படுகின்றன.

பதினோராம் பாடல்களில் திருஞானசம்பந்தர் சிவபிரானது ஒப்பற்ற தன்மையையும், தமிழின் மேன்மையையும் தன் குலப் பெருமையையும் தனது பாடல்களைப் பாராயணம் செய்வதால் உண்டாகும் மேன்மைகளையும் பயன்களையும் குறிக்கின்றார். இந்தப் பதினோராம் பாடல்கள் "திருக்கடைக்காப்பு" என வழங்கப்படும். இதையொட்டித் திருஞானசம்பந்தர் பாடி அருளிய பதிகங்களுக்கு "திருக்கடைக்காப்பு" என்பது சிறப்புப் பெயராயிற்று.

ஔ பொதுவாகத் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய பதிகங்களில் பதினொரு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. என்றாலும், சீர்காழியின் பன்னிரண்டு பெயர்களையும் குறித்துச் சிறப்பித்துப் பாடிய பதிகங்களில் பன்னிரண்டு பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஔ திருஞானசம்பந்தர் சைவத்தின் மேன்மையை மதுரையில் நிலைநாட்டத் தன்னை அழைத்த பாண்டிமா தேவி மங்கையர்க்கரசியாரையும், மந்திரி குலச் சிறையாரையும் சிறப்பித்துத் தனது ஆலவாய்ப் பதிகத்தில் போற்றி யுள்ளார். இவ்வாறே சிறுத்தொண்டர், கணம்புல்லர், நீலநக்கர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் முதலிய நாயன்மார்களையும் போற்றியுள்ளார்.

ஔ திருஞானசம்பந்தர், தமது பதிகங்களைப் பாடுவதால் முந்தை வினைகள் கெடும். அன்பர்கள் வானில் அரசாள்வார். மண்ணிடை மீண்டும் பிறக்கமாட்டார்கள். செல்வம் பெருகச் சிறப்புடன் வாழ்வார்கள் என்ற உறுதி மொழிகளைத் தந்து "இது நமது ஆணை" என்றார். பலதலப் பாடல்களில் இவ்வாறு ஆணையிட்டு மொழிந்து பாடியுள்ளதால் இவரை அன்பர்கள் "ஆணை நமதென்ற பெருமான்" என்று சிறப்பித்துள்ளனர்.

ஔ திருஞானசம்பந்தர் சமணர்களையும், பௌத்தர்களையும் வாதிடவென்று மேன்மை கொள் சைவத்தை நிலைநாட்டினார். அவர் அருளிய செந்தமிழ்ப் பதிகங்கள் இதற்குத் துணைநின்ற சிவனருளைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. இதனையொட்டித் திருஞானசம்பந்தர் "வாதுசெய் வாரண நம்பி" என்று அழைக்கப்படுகின்றார். ௧

திருஞானசம்பந்தரின் விருந்தாய சொல்மாலை

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் தமிழில் பல புதிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தோற்றுவித்தார். இவற்றை இலக்கண நூலார் மிறைக் கவிகள், சித்திரக் கவிகள் விருந்து, வனப்பு என்று பலவாறு அழைக்கின்றனர். திருஞான சம்பந்தர் இதனை “விருந்தாய சொல்மாலை” என்று தமது பதிகத்தில் குறித்துள்ளார். அவற்றின் சிறப்புக்களை இங்கே காணலாம்.

❀ திருஎழுகூற்றிருக்கை ❀

இந்தப் பாடல் அமைப்பு திருஞானசம்பந்தரால் முதன் முதலாகப் பாடப்பட்டதாகும். இதனைத் தேர்ப் பந்தம் எனவும் அழைப்பர். இது இயற்றுவதற்குக் கடினமானதாகும். 47 அடிகளால் ஆன இதனைத்தினமும் ஒதினால் ஞானசம்பந்தர் அருளிய அனைத்தையும் ஒதிய பலனைத் தருவதாகும். ஞானசம்பந்தரை அடியொற்றி அருணகிரிநாதர், வண்ணச்சரபம், தண்ட பாணி சுவாமிகள் முதலிய மிகச்சிலரே எழுகூற்றிருக் கையைப் பாடியுள்ளனர்.

❀ ஏகபாதம் ❀

ஒரு பாடலின் முதல் அடியிலுள்ள சொற்களே பின்வரும் மூன்று அடிகளிலும் வரிசைமாறாமல் வருவதே ஏகபாதம் எனப்படும். சொற்கள் ஒன்றாக இருந்தாலும் அடிகள் தோறும் பொருள் மாறிவரும் தன்மை உடையது.

❀ யாழ்முரி ❀

திருஞானசம்பந்தரிடம் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் யாழில் அடங்காமல் இருக்கும்படியான இசைப் பாடலை அருளுமாட்டிக் கேட்க அவர் பாடியதே யாழ் முரியாகும். இது தருமபுரத்தில் அருளியதாகும். இதை யொட்டி இங்குள்ள சிவபெருமான் யாழ்முரிநாதர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

❀ மொழிமாற்று ❀

இந்தப் பாடல்களில் உள்ள சொற்களை இடம் மாற்றிக் கொண்டு கூட்டினால்தான் பொருள்தரும். மொழிகளை மாற்றி பொருள் காண்பதால் இது மொழி மாற்று எனப்பட்டது. இதில் தமது பாடலை ஞானசம்பந்தர் ஞானத்தமிழ் என்று குறித்துள்ளார்.

❀ மாலைமாற்று ❀

ஒரு பாடலை முதலிலிருந்து படித்தாலும், இறுதியிலிருந்து தலைகீழாகப் படித்தாலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதே மாலைமாற்று ஆகும்.

❀ வழிமொழி திருவிராகம் ❀

இது ஒரு பாடலின் அடி முதற்சீரின் இரண்டாம்

எழுத்துப் பின்வரும் சீர்களில் ஒன்றி வழியெதுகையாய் வருவது மேலும், சீர்காழிக்குரிய பன்னிரெண்டு பெயர்கள் வந்த வழியைக் கூறுவது என்பதும் ஆகும். இதனை சம்பந்தர் “வழிமொழிகள்” என்று குறித்துள்ளார்.

❀ இருக்குக் குறள் ❀

இருக்கு வேதத்தினைப்போன்று இருசீர் கொண்ட குறளடி நான்கினால் பாடப்பட்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

❀ ஈரடிமேல்வைப்பு ❀

ஈரடிச் செய்யுள்களின் மேலும் இரண்டு அடிகளை ஈரடியாக வைத்துப் பாடப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது. முன் இரண்டடி ஒரு எதுகை சந்தமாகவும், அடுத்த இரண்டடிகள் வேறு எதுகை சந்தமாகவும் அமைவதாகும்.

❀ நாலடிமேல்வைப்பு ❀

நாலடிச் செய்யுள்மீது மீண்டும் இரண்டு அடிகள் வரும்படிப் பாடியது இதுவாகும்.

❀ சக்கரமாற்று ❀

இதில் சொற்கள் திரும்பத்திரும்ப வந்து சக்கரம் போல் அமைவது இது சீர்காழியின் பன்னிரெண்டு பெயர்களும் ஒரு வட்டம் போல் திரும்பத் திரும்ப வரும்படியாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

❀ கோமூத்திரி ❀

ஒரு செய்யுளின் இரண்டு அடிகளில் வரிகளின் எழுத்துக்களை மேலும் கீழுமாக ஒன்றிடை விட்டுப் படித்தாலும் அதே பாடல் வரும்படிப் பாடுவதாகும். பசுவின் மூத்திரம் படிந்த ரேகை போல் இருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.

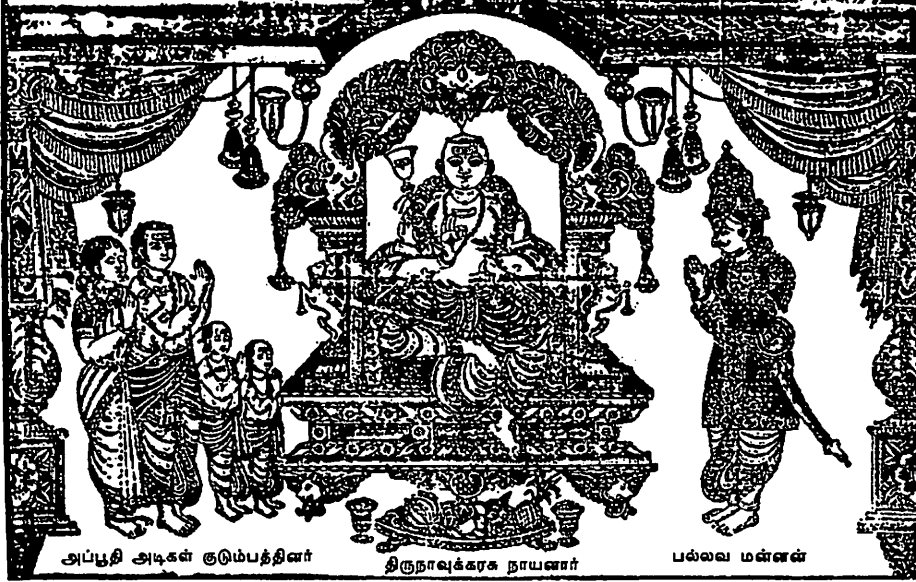
❀ கூடற்சதுக்கம் ❀

நான்கு தலங்களின் இறைவனை ஒன்றாகப் போற்றுவது, மயேந்திரபள்ளி, ஆரூர், கயிலை, ஆனைக்கா ஆகிய நான்கு தலங்கள் இதில் போற்றப்பட்டுள்ளன.

❀ பூட்டுவிற்பொருள் கோள் ❀

இதில் பாடலின் இறுதி அடியை மேலடிகளில் பூட்டிப் பொருள் கொள்வதால் இப்பெயர் பெற்றது. ❀

அப்பரடிகள் வரலாறு

நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஆகிய மூன்று திருமுறைகளை அருளிச்செய்தவர் அப்பரடிகள் ஆவார். இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூர் என்னும் ஊரில் வேளாளர் மரபில் குறுக்கையர் குடியில் புகழனார் - மாதினியார் தம்பதியருக்கு இளைய மகனாக அவதரித்தார். இவருக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் மருள் நீக்கியார் என்பதாகும். இவருடைய இளம் வயதிலேயே தாய் தந்தையர் இயற்கை எய்தினர். தமக்கை திலகவதியாருக்கு மணம் பேசினார். திருமணம் ஆகுமுன்பே மணமகன் இறந்ததால் தானும் உயிர் துறக்க எண்ணினார். பின்னர் தம்பிக்காகத் தனது முடிவை மாற்றிக் கொண்டு கன்னியாகவே வாழ்ந்தார். மருள்நீக்கியார் வளர்ந்த பெரியவனான பின்னர் சமண முனிவர்களின் கருத்துக்களால் கவரப்பட்டு அம்மதம் சார்ந்தார். அங்கு சமய நெறியில் உயர்நிலை அடைந்து "தருமசேனர்" என்ற புதிய பெயர் சூட்டப்பட்டார். இவர் சமணம் சார்ந்ததை அறிந்த திலகவதியார் மனம் வருந்தினார். திருவதிகைக்குச் சென்று ஆலயப் பணிகள் செய்துகொண்டு வாழத் தொடங்கினார்.

திலகவதியார் திருவதிகைப் பெருமானை வணங்கித் தம்பியை ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டினார். இறைவன் தருமசேனரைச் சுவைநோய் பற்றும்படிச் செய்தார். நோயால் கடுந்துன்பம் எய்திய

தருமசேனரை குணப்படுத்தச் சமணர்கள் அனேக முயற்சி எடுத்தும், அவை யாவும் தோற்றன. சமணர்கள் தமது முயற்சிகள் பலிக்காததால் கைவிடவே தருமசேனர் தன் தமக்கையைக் காண விரும்பி அதிகாலை வேளையில் திருவதிகை சென்றார். திலகவதியார் திருநீறு அளித்து சிவபெருமானை வணங்கினால் நோய் தீருமென்றார். அப்போது அவருக்குள் திருப்பதிகம் பாடவேண்டுமென்ற மெய்யுணர்வு தோன்றியது. "கூற்றாயினவாறு" எனத்தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். அது முடியுமுன்பே அவருடைய நோய் அகன்றது. அவர் சைவ சமயம் சார்ந்தார். இறைவனால் நாவுக்கரசர் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டார்.

திருநாவுக்கரசர் சைவ சமயம் சேர்ந்ததை அறிந்த சமண சமயத் தலைவர்கள் கோபம் கொண்டனர். பல்லவ மன்னனிடம் கோள் சொல்லி அவரைத் தண்டிக்கும்படித் தூண்டினர். அரசன் அடிகளாரை அழைத்து வரும்படிக் கூறினான். அமைச்சரும் சேனைகளும் புறப்பட்டு திருவதிகையை அடைந்து அடிகளாரிடம் அரசன் ஆணையைக் கூறினார். அடிகள் முதலில் அரசனைச் சென்று சந்திக்க மறுத்தாலும் பின் ஒப்புக் கொண்டு சென்று சந்தித்தார். அப்போது அரசன் சமணர்களிடம் இவருக்குரிய தண்டனைகளை நீங்களே அளியுங்கள் என்றான். அவர்கள் அடிகளாரைச் சுண்

ணாம்புக் காளவாயில் இட்டுத் தீழுட்டினர். ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு திறந்தபோது அடிகளார் குளிர்ந்த சோலையில் இருப்பது போல் இருந்தார். பால் சோற்றில் விஷத்தைக் கலந்து அளித்தனர். அதனாலும் அடிகளாருக்குத் துன்பம் உண்டாகவில்லை. கோபமடைந்த சமணர் யானையின் காலால் மிதித்துக் கொல்ல ஏற்பாடு செய்தனர். அவரைக் கொல்ல வந்த யானை அவரை வணங்கி ஓடிவிட்டது. எல்லா முயற்சிகளிலும் தோற்ற அவர்கள் அடிகளாரைப் பெரிய கல்லில் சங்கிலிகளால் கட்டிக் கடலில் எறிந்தனர். கடலரசன் கல்லைத் தெப்பமாக்கி அவரைக் கரை சேர்த்தான்.

திருப்பாதிரிப்புலியூரில் கரையேறிய அடியார் அங்கு பெருமானைப் பாடிப்பரவினார். பிறகு பலதலங்களை வணங்கித் திருப்பெண்ணாகடம் சேர்ந்தார். அங்கு இவருடைய வேண்டுகோளின் பேரில் சிவபெருமான் இவருடைய தோள்களில் குலக்குறியும், இடபக்குறியும் பொறித்தான். அங்கிருந்து தில்லைக்குச் சென்று சிவனை தரிசித்தார். பலதலங்களை வணங்கியபின் சீர்காழிக்குச் சென்று திருஞான சம்பந்தரைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

அங்கிருந்து பலதலங்களை வணங்கியபின் நல்லூருக்குச் சென்று வழிபட்டார். அங்கு இறைவன் அவருக்கு தனது திருவடி சூட்டினான். சுற்றியுள்ள தலங்களை வணங்கிப் போற்றி திங்களுர் சென்றார். அங்கு தம்பெயரால் பல தருமங்களுடன் "தண்ணீர்ப் பந்தல்" வைத்துத் தொண்டாற்றிய அப்பூதியடிகளை சந்தித்தார். அவருடைய வீட்டிற்கு உணவருந்த உட்பட்டார். உணவிடுவதற்கு வாழை இலை அறுக்கச் சென்ற அவருடைய மகன் பாம்பு தீண்டி இறந்தான். அடிகளார் விடம் தீர்க்கும் பதிகம்பாடி அவனை உயிர்பித்தார்.

இந்த அதிசயத்திற்குப் பிறகு அவர் திருவாரூரை அடைந்து வழிபட்டார். அப்போது திருவாதிரை விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்டு மகிழ்ந்த அவர் திருப்புகலூரை அடைந்து இரண்டாம் முறையாக திருஞானசம்பந்தரை தரிசித்தார். அங்கிருந்து அவர்கள் பல தலங்களைப் போற்றி வழிபட்டபின் திருவீழிமிழலையை அடைந்தனர். அங்கு இறைவன் பஞ்சம்தீர்க்க இருவருக்கும் பொற்காசு தினமும் அளித்தான். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் திருமறைக்காட்டை அடைந்தனர். அங்கு வேதங்கள் பூசித்து மூடிச்சென்றிருந்த கதவை அப்பரடிகள் திறக்கவும், ஞானசம்பந்தர் மூடவும் பாடினார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு திருஞான சம்பந்தர் பாண்டிமா தேவியின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்

கொண்டு பாண்டிய நாட்டுக்குப் பயணமானார். அப்பரடிகள் அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திருவாய்மூர் சென்றார். பலதலங்களை வணங்கியபின் பழையாறையை அடைந்தார். அங்கு சமணர் தம் சூட்சியால் மூடியிருந்த சிவாலயத்தை உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டுத் திறந்து வைத்தார். பின்னர் திருபைஞ்ஞீலி சென்றார். அங்கு பசியால் வாடிய அவருக்கு இறைவன் பொதிசோறு அளித்து உபசரித்தார்.

அங்கு வழிபட்டபின் திருவண்ணாமலை, காஞ்சீபுரம் முதலிய பதிகளைப் போற்றிக் காளத்தியை அடைந்தார். அங்கு வழிபட்ட பின் கயிலை நாதனைக் காணும் ஆவலில் கயிலையை நோக்கி வடநாட்டுப் பயணம் மேற்கொண்டார். கயிலைமால் வரையை அடைந்து அதன்மீது ஏறத் தொடங்கினார். அவருடைய வயதும் கடும்நோன்புகளும் வாட்டின. கால்கள் தளர்ந்தன. மெய்சேர்ந்தது. அப்போது இறைவன் ஒரு அடியவர் கோலத்தில் தோன்றி, "அன்பேன கயிலையை அடைதல் எளிதல்ல. நீ உன்னாட்டுக்கு மீள்க" என்றார் அப்பரடிகள் "கயிலை நாதனைக் கண்டு தொழுதல் அன்றி மாளும் உடல் கொண்டு மீளேன்" என்று உறுதியுடன் நடந்தார். அப்போது அடியவர் வேடத்திலிருந்த சிவபெருமான், இக்குளத்தில் மூழ்கி எழும்போது நீர் கயிலைக் காட்சியைக் காணலாம் என்றார். அதன்படியே அப்பரடிகள் மூழ்கித் திருவையாற்றில் எழுந்தார். அங்கு எல்லாம் அவருக்கு இணை இணையாகத் தோன்றின. சிவனையும் உமாதேவியையும் பரிவாரங்களுடன் பல்வகைக் கணங்கள் சூழக் கண்டு தரிசித்தார். அப்போது போற்றித் திருத்தாண்டகம் பாடினார். பிறகு பூந்துருத்தி சென்று மடம் அமைத்துத் தங்கியிருந்தார். அங்கு அப்பர் இருப்பதைக் கேள்வியுற்ற ஞானசம்பந்தர் வந்து தரிசித்தார். அங்கிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்ட சம்பந்தர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள தலங்களை தரிசிக்கப் பயணமானார். அப்பரடிகள் பாண்டிய நாட்டிற்குச் சென்றார். பாண்டிய நாட்டுப்பதிகளைப் போற்றி வணங்கியபின் திருவாரூர் வந்து வணங்கி திருப்புகலூர் சேர்ந்தார். அங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கி பதிகங்களைப் பாடிப் பரவியதுடன் உழவாரப் பணியையும் செய்து வந்தார்.

புகலூர்ப் பெருமான் ஒரு சித்திரைச் சதயநாளில் அவரை சிற்சோதியில் கலந்தருளும்படி செய்தார். திருநாவுக்கரசப் பெருமான் இறுதியாக அருளிய பதிகம் எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனோ என்பதாகும். இதன் இறுதி அடிகள் "பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே" என்று இறைவனைப் போற்றுகின்றன.

நான்காம் திருமுறை

திருநாவுக்கரசர் பாடிய பண்சுமந்த பதிகங்கள் யாவும் இத்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. கொல்லி, காந்தாரம் முதலான பத்துப் பண்களில் அமைந்த பாடல்களும் அதைத் தொடர்ந்து, திருநேரிசை திரு விருத்தம் என்னும் யாப்பில் அமைந்த பாக்களும் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திருநாவுக்கரசர் முதலாவதாக அருளிச்செய்த "சூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்" என்ற பாடலுடன் இந்தத் திருமுறை தொடங்குகிறது. காலன் அறிந்தான் அறிதற்கு அறியான் கழலடியே என்ற இறுதி அடிகளுடன் முடிகிறது.

அப்பரடிகள் குலையால் வருந்திப் அதனை விலக்கச் சிவபெருமானை வேண்டியபோதும் (சூற்றாயினவாறு) யானையால் இடறச் செய்தபோதும் (சுண்ண

வெண் சாந்து; கல்லுடன் இணைத்துக் கடலில் விட்ட போதும் (சொற்றுணை வேதியன்) இறைவன் கரையேற்றி விட்டபின்னும் (ஈன்றாளுமாய்); உடம்பினைத் தூய்மை யாக்க வேண்டியும் (பொன்னார் திருவடிக்கு); அப்பூதி அடிகள் மகன் பாம்பு கடித்து இறந்தபோது உயிர்ப்பிக்க இறைவனை வேண்டியும் (ஒன்று கொலாம்); கயிலையை நோக்கி உறுதியுடன் நடந்தபோதும் (ஆளும் நாயகன் கயிலை கண்டு, அன்றி மாளும் இந்த உடல் கொண்டு மீளேன்; இறைவன் கயிலையில் தடுத்து அங்குள்ள குளத்தில் மூழ்குக, என்று சொன்னபோது அவ்வாறே மூழ்கித் திருவையாற்றில் எழுந்து கண்டறியாதன கண்ட போதும் (மாதர்பிறைத் கண்ணியானை); பாடிய அருட்பதி கங்கள் இந்தத் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள பதிகங்கள் 113 ஆகும். இதிலுள்ள பாடல்தொகை 1069 ஆகும்.

ஐந்தாம் திருமுறை

அப்பர்சுவாமிகள் அருளிய திருக்குறள் தொகைப் பாடல்கள் அனைத்தையும் ஒன்று சேரத் தொகுத்து ஐந்தாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

'அன்னம் பாலிக்கும்' என்ற பதிகத்துடன் தொடங்கும் இந்தத் திருமுறை ஆதிபுராணக் குறுந்தொகையுடன் நிறைவடைகிறது.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள 100 பதிகங்களில் 88 பதிகங்கள் 76 தலங்களில் வீற்றிருக்கும் பெருமானைப் போற்றுகின்றன. எஞ்சிய பன்னிரெண்டு பொதுவான வையாகும். யமன்தன் தூதருக்கு விடும் ஆணையான

காலபாசக் குறுந்தொகை; அடிய வர்களின் பேரியல்பையும் அவர்களுக்கு இறைவன் எளிதாக அருள்புரிவதையும் விளக்குகின்ற "விங்க புராணத் குறுந்தொகை", சமணர்கள், சுண்ணாம்புக் காளவாயில் இட்டபோது பாடிய மாசில் வீணையும் எனும் முதலடி கொண்ட தனிதிருக் குறுந்தொகை. சிவபெருமானின் முழு முதற்தன்மையை விளக்கும் ஆதிபுராணக் குறுந்தொகை முதலியன தனிச்சிறப்புக் கொண்டவை.

இத்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்களின் தொகை 1015 ஆகும்.

ஆறாம் திருமுறை

சிவபெருமானின் அருட்குணங்களை விளக்கி அவரைப் போற்றுகமாகவும் தன் நெஞ்சத் திற்கும், எதிரிலுள்ள பிறருக்கும் அவர்பெருமைகளை விளக்கு வதாகவும் அமைந்த பாடல்களைக் கொண்டது இந்தத் திருமுறையாகும்.

'தாண்டகம்' என்னும் யாப்பு வகையில் அப்பரடிகள் அருளிய அனைத்துப் பாடல்களும் இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வகையான பாடல்களைப் பாடுவது மிகவும் கடினம் என்பதாலும், அப்பரடிகள் இவற்றைப்

பாடுவதில் தனிப்பெறும் ஆற்றல் பெற்றிருந்ததாலும் அவர் 'தாண்டக வேந்தர்', தாண்டகச்சதுரர்' என்று பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றார்.

இந்தத் திருமுறை 'அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை' என்று தொடங்கும். கோயில் பெரிய தாண்டகத்துடன் தொடங்குகிறது. "எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனோ" எனத் தொடங்கும் திருப் புகலூர் திருத்தாண்டகத்துடன் நிறைவடைகிறது.

இவற்றில் பெரும்பாலான பதிகங்கள் தலங்களின் பெருமைகளை விளக்கி அதில் வீற்றிருக்கும் பெருமா

னைப் போற்றுவது. எஞ்சியவை பொதுவாகப் பாடப் பட்டதாகும்.

பலவகைத் திருத்தாண்டகம், என்பது பூந்துருத்தி, ஐயாறு முதலிய தலங்களின் பெயர்களைக் கூறினாலேயே நன்மைகள் கிடைக்குமென்றும் 'நமச்சிவாய' என்று தொழுவார்கள், "வானிடை வைகுவர்" என்றும் கூறுகிறது. நின்ற திருத்தாண்டகம் என்பது இறைவன் உலகிலுள்ள அனைத்துமாகி நிற்பதைக் கூறுகிறது. இதனைத் தமிழில் அமைந்த பூநீருத்திரம் என்பர். அப்பாடிகள் திருமடத்தில் வீற்றிருந்தபோது இறையருளை

யும் தாம் சென்ற தலங்களையும் சிந்தித்து அருளியவை இவைகளாகும்.

இந்தத் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள கேடித்திரக் கோவையில் பலபதிகளின் பெயர்களை வரிசையாகக் கூறி ஒவ்வொருபாடலின் இறுதியிலும் இங்குச் சென்றால் கயிலாயநாதனைக் காணலாமே என்று அப்பர் குறிக்கின்றார். பலதலங்களுக்குச் சென்று தரிசிக்க முடியாதவர்கள் இதைப் பாராயணம் செய்தால் நிறைந்த பலன் விளையுமென்று நம்புகின்றனர். இதில் இடம் பெற்றுள்ள பதிகங்கள் 99 ஆகும். இதிலுள்ள பாடல்தொகை 980 ஆகும்.

அப்பரடிகள் தேவாரம் - சிந்தனைத் துளிகள்

❖ அப்பரடிகள் அருளிய மூன்று திருமுறைகளில் இடம்பெற்றுள்ள திருப்பதிகங்கள் முன்னுற்றுப் பன்னிரண்டாகும். இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை மூவாயிரத்து அறுபத்தி நான்கு ஆகும் (3064)

❖ அப்பரடிகள் அருளிய பதிகங்களில் பத்து பாடல்களே இடம்பெற்றுள்ளன. பத்தாம் பாடலில் இறைவன் இராவணனின் ஆற்றலையும், அகங்காரத்தையும் அடக்கி அவனுக்கு அருள் செய்தமை குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

❖ தனது பதிகங்களில் அப்பர் பெருமான் தன்னுடைய வாழ்வில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைக் குறித்துள்ளார்.

❖ அப்பர் தேவாரத்துள் அனேக புராணக் கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சிவபெருமான் செய்த வீரச் செயல்கள் எட்டும் அடிக்கடி கூறப்படுகின்றன.

❖ பழம்பாடல்களாகிய வேதம் ஆகமம் உபநிடதம் ஆகியவற்றின் கருத்துக்களை அப்பரடிகள் பல இடங்களில் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் குறித்துள்ளார்.

❖ அப்பரடிகள் அனேக பழமொழிகளைக் கையாண்டுள்ளார். திருவாரூரில் அருளியுள்ள மெய்யெல்லாம் என்ற பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒவ்வொரு பழமொழி இடம் பெற்றிருக்கிறது.

❖ சிவபெருமானின் சித்தத்துள் சிந்திக்கும் திறத்தை கூறுவது சித்தத் தொகை திருக்குறந்தொகை ஆகும். இதில் 30 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் இரண்டாம் பாடலிலிருந்து வரும் பாடல்களின் முதலெழுத்துக்கள், "அ" முதல் "ஃ" வரை "க" முதல் "ன" வரை உள்ள எழுத்துக்களாக உள்ளன.

❖ அப்பரடிகள் அப்பூதி அடிகளின் மகனை உயிர்ப்பிக்கப்பாடிய ஒன்றுகொலாம் என்ற பாடல் எண்ணலங்கார வகையினதாகும். இதில் ஒன்று முதல் பத்துவரை எண்கள் ஏறு வரிசையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தனித் திருக்குறந்தொகை என்ற பாகரமும் இதைப் போன்றதேயாகும்.

❖ தேவாரம் என்பதற்கு தெய்வத்தைக் குறித்து இசைப்பாட்டு என்பது பொருள். (வாரம் இசையோடு சேர்ந்தபாட்டு) இதனை தேவ + வாரம் எனப்பிரித்து இறைவனுக்கு சூட்டப்பட்ட சொன்மாலை எனப் பொருள் கூறுவர். தேவ + வாரம் - தெய்வத்திடம் கொள்ளும் அன்பு என்றும் கூறுவர். இங்கு வாரம் என்பதற்கு அடிமை அல்லது அன்புசெய்தல் என்பது பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. தேவ + வாரம் : வாரம் என்பதற்கு இடம் என்பது பொருள் தெய்வத்திற்குரிய இடமாக இருப்பதால் இந்நூல் தேவாரம் எனப்பட்டது.

❖ இப்போது நாம் "தேவாரம்" என்றதும், மூவர் முதலிகள் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களையே எண்ணுகிறோம். ஆனால், தேவாரம் என்ற சொல் "ஆதியில்" வழிபடும் இடத்தைக் குறித்தது அரசர்களின் அரண்மனையில் இருந்த பூஜாமண்டபம் தேவாரம் என்றும், அதில் எழுந்தருளும் இறைவனையும், தேவார தேவர் என்றும், அங்கு திருப்பதிகம் பாடுவோர்கள் தேவார நாயகம் என்றும், பதிகத்தை நின்று பாடும் இடம், தேவாரத்துச் சுற்றுக் கல்லூரி என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

❖ தேவார ஆசிரியர்கள் பல புதிய பன்வகைகளைத் தோற்றுவித்தனர். அவற்றை இசையறிஞர்கள் "தேவார வர்த்தினி" என்ற புதிய ராகங்களாக அழைக்கின்றனர்.

ஏழாந்திருமுறை

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால் அருளப்பட்டது ஏழாந்திருமுறையாகும். இவர் தம்முன்னோர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆகிய இருவரையும் அடியொற்றியே தமது பாடல்களைப் புனைந்துள்ளார். அவர்கள் சென்ற தலங்கள் அனைத்திற்கும் சென்று பணிந்து பாடிப்பரவியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், சிவபெருமானின் பிரதி பிம்பமாகத் தோன்றியவர். கயிலையில் அவருக்கு அனுக்கத் தொண்டராக இருந்தவர். ஒருநாள் நந்தவனத்தில் பூப்பறிக்கச் செல்கையில் பார்வதியின் தோழியரான அறிந்திதை, கமலினி என்பவர்களை ஆவலுடன் நோக்கினார். அவர்களும் அவரை நோக்கினர். இதையறிந்த இறைவன் மூவரையும் மண்மேல் பிறந்து இன்பம் துய்த்து மீண்டும் வருக என்றார்.

அதன்படியே சுந்தரர் நாவலூரில் சிவாச்சாரியார் குடியிலும், அறிந்திதை ஞாயிறு எனும் ஊரில் வேளாளர் குடியிலும் கமலினி திருவாரூரில் பதியிலார் குலத்திலும் பிறந்தனர். ஞாயிறுகிழார் தம் குலத்தில் பிறந்த பெண்ணுக்குச் சங்கிலியார் என்று பெயர் சூட்டினார். திருவாரூரில் பதியிலார் குலத்தில் பிறந்த பெண்ணுக்குப் பரவையார் என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

திருநாவலூரில் இசை ஞானியார் - சடையனார் என்பவர்களின் குமாரனாகப் பிறந்த சுந்தரனுக்கு நம்பியாரூரர் என்னும் பெயர் சூட்டினார்கள்.

சுந்தரரின் அழகையும் அறிவையும் கண்ட நரசிங்க முனையர் என்னும் நடுநாட்டு மன்னர் சுந்தரரை எடுத்து வளர்த்தார். உரியபருவத்தில் அவருக்குத் திருமண ஏற்பாடுகள் விரிவாக நடைபெற்றன.

இறைவன் திருமணம் நடக்க இருந்த இடத்துக்கு வந்து அதைத் தடுத்து நிறுத்திச் சுந்தரரைத் தன் அடிமை என்று கூறி அழைத்துச் சென்று திருவெண்ணை நல்லூர் கோயிலில் விடுத்து, மறைந்தார். சுந்தரர் திகைத்து நிற்க, 'பித்தா' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்துப் பாடும்படிக் கூறினார். அன்று தொடங்கி சுந்தரர் பலதலங்களுக்கும் சென்று பதிகம் பாடிச் சிவபெருமானைப் பரவினார்.

சிவராஜதானியான திருவாரூர் சென்ற சுந்தரர் அங்கு திருவாரூர்ப் பெருமானிடம், ஆறாக்காதல் கொண்டு அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தார். அங்கு பதியிலார் குலத்தில் பிறந்து ஆரூர்ப் பெருமானுக்கு அடிமை

பூண்டு பணிசெய்து வந்த பரவையாரை மணந்து இல் வாழ்வு நடத்தினார். சில காலத்திற்குப் பிறகு, பல தலங்களையும் தரிசித்த பின்னர் திருஒற்றியூர் சென்றார். அந்நாளில் ஞாயிறு தலத்திலிருந்து திருஒற்றியூருக்கு வந்து கன்னிமாடத்தில் வசித்து வந்த சங்கிலியாரைக் கண்டு சிவபெருமானின் அருளுடன் அவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

மீண்டும் திருவாரூருக்குச்சென்ற அவர், பலகாலம் தங்கியிருந்த பின்னர், இறுதியில் சேரநாட்டிலுள்ள திரு வஞ்சைக்களம் எனும் தலத்திற்குச் சென்று சேரமான் பெருமான் நாயனாருடன் வசித்து வந்தார். ஒரு ஆடிச் சுவாதி நாளில் இறைவன் வெள்ளை யானையை பூதங்களுடன் அனுப்பத் "தான் எனை முன்படைத்தான்" என்ற பாடலைப் பாடியவாறே யானை மீதேறிக் கயிலாயம் சென்றார்.

இவர் அருளிய பதிகங்கள் 3800 ஆகும். இப்போது கிடைத்து அச்சாகி வழக்கத்தில் உள்ளது 100 பதிகங்கள் மட்டுமே ஆகும். இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் எண்ணிக்கை 1026 ஆகும். இவை பதினேழு வகையான பண்களில் அமைந்துள்ளன.

இந்தத் திருமுறையின் முதற்பாடல் இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுத்த "பித்தா" என்ற சொல்லுடன் 'பித்தா' பிறைகுடி என்று தொடங்குகிறது. இறுதிப் பதிகம் இறைவன் அழைக்க யானைமீது ஏறி பாடிய "தானெனை முன்படைத்தான்" என்ற பதிகமாகும்.

ஆரூரன் அடியார்க்கு அன்பராகிப் பாடிய (தில்லைவாழ் அந்தணர்) ஐந்தெழுத்தின் மேன்மையை பாடியது (நம்மச்சிவாயப் பதிகம்) கண்பெற்றுப் பாடியது (ஆலந்தான் உகந்து) பொன்வேண்டிப் பாடியது (நெய்யும் பாலும்) நெல்வேண்டியும் அவற்றை அட்டித் தரவும் பாடியது (நீளநினைந்தடியேன்) முதலான அனேக அற்புத பதிகங்கள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

❀ திருஞானசம்பந்தர் தமது பதிகத்தில் பதினோரு பாடல்களைப் பாடுவது வழக்கம். பதினோராவது பாடலில் அதனைப் படிப்பதால் பயன் கூறப்படும். அப்பர் அருளிய பதிகங்கள் 10 பாடல்களைக் கொண்டதாகும். சுந்தரர் அருளிய பாசுரங்களில் 10 இடம் பெற்றவையும், 11 இடம்பெற்றவையும் உள்ளன. இவற்றின் இறுதிப் பாடலில் பலனும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஃ சுந்தரர் திருவாரூர்ப் பெருமானுடன் ஆராக் காதல் கொண்டவர். அங்கேயே தங்கி வாழ்ந்தவர் திருவாரூர்ப் பெருமான் இவருக்குத் தோழமை தந்து தம்பிரான் தோழர் என்ற பெயரும் அளித்தார். இவர் நடத்திய இவ்வாழ்வுக்கு இறைவன் அன்பர்கள் மூலமாகப் பொன்னையும் பொருளையும் அளித்ததை அவர் பாடல்கள் மூலமாகவே அறிகிறோம்.

ஃ நம்பியாரூரான சுந்தரர் திருவாரூர் பெருமானின் ஆணையின்வண்ணம் சிவனடியார்களைப் போற்றி அடிமைத்திறம் கொண்டு சுருக்கமாகப் பாடிய திருத் தொண்டர் தொகையே பதினோராம் திருமுறையில் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியாக விரிவுபெற்றுப் பின், பன்னிரண்டாம் திருமுறை என்ற முழுநூலாக மலர்ந் துள்ளது.

ஃ பெரியபுராணத்தில் பெரும்பகுதி திருஞான சம்பந்தரைப் போற்றுவதாகவே இருந்தாலும் கதைத் தலைவனாகச் சுந்தர மூர்த்திகள் வரலாறே இடம் பெற் றுள்ளது.

ஃ ஆலயங்களில் நடைபெறும் விழாக்களில் சுந்தரமூர்த்திகளின் புராணம் படிக்கப்பட்டதைச் சில கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக திரு ஒற்றியூரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள முதலாம் இராஜேந்திர சோழ காலத்திய கல்வெட்டு இச்செய்தியைக் குறிக்கிறது.

ஃ சுந்தரர் பாடிப் பரவிய தலங்கள் 83 ஆகும். இவற்றின் மீது பாடப்பட்ட பதிகங்கள் 94 ஆகும். நான்கு பதிகங்கள் "தொகை" பதிகங்கள் என்று பெயர் பெறுகின்றது. இரண்டு பதிகங்கள் இறைவன் அடிய வர்க்கு அடியவராக நிற்பதையும் நம்பியாக இருப்பதை யும் குறிக்கின்றன.

ஃ தொகைப் பதிகங்கள் நான்கு. அவை முறையே: இடையாற்றுத் தொகை, ஊர்த்தொகை, திரு நாட்டுத்தொகை, திருத்தொண்டத் தொகை என்பன வாகும்.

ஃ இடையாற்றுத் தொகை என்பது, திரு இடை யாற்றையும் இடை மருதாரையும் இணைத்துப் பாடிய தாகும். இதில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஊர்ப் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஃ ஊர்த் தொகை என்பது சுந்தரர் திருவாரூரில் இருந்தபோது பலதலங்களையும் நினைத்து மகிழ்ந்து பாடியதாகும். இதிலும் பல தலங்களின் பெயர்கள் சிறப்பாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஃ திருத்தொண்டத் தொகை அடியவர்களின் பெயர்களை வரிசையாகக் கூறி, அவர்களுக்கு அடியேன் என்றும் ஆரூர்ப் பெருமானுக்கு ஆளாகி இருப்பதையும் குறிக்கிறது. ௧

பண்முறை - தலமுறை

ஃ மூவர் அருளிய தேவாரப் பதிகங்கள் ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பண்முறை - தலமுறை என்ற இரண்டு வகையாக உள்ளன. பண்முறையே பழைய நாளில் வழங்கியதாகும். இதில் ஒரு பண்ணில் (இராகத்தில்) அருளப்பட்ட பாடல்கள் யாவும் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்படி முதல் பதிகமான தோடுடைய செவியன் முதலில் வைக்கப்பட்டு அது அமைந்த நைவளம் என்ற பண்ணில் அமைந்த பாடல்கள் ஒருசேர தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படியே ஒவ்வொரு பண்ணாக எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பண் வகைப் பாடல்கள் ஒருசேரத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தலமுறை என்பது பிற்காலத்தில் தோன்றியதாகும். இதில் கோயில் திருவேட்களம் எனத் தொடங்கி திருப்பதிகக் கோவையில் உள்ளபடி வரிசையாகத் தலங்களின் பெயரால் பதிகங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் ஒவ்வொரு தலத்திற்கும் உரிய பதிகங்கள் ஒருசேர தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மூவர் அருளிய தேவாரம் முழுமையும் அடங்கியுள்ள நூல் "தேவார அடங்கல் முறை" என்றழைக்கப்படுகிறது.

தேவாரத் திரட்டு நூல்கள்

தேவாரம் அனைத்தையும் தினமும் பாராயணம் செய்வது எளிதல்ல. ஆதலால் அதில் குறிப்பிடத்தக்கப் பாடல்களைத் திரட்டி தனிநூலாக அமைக்கின்றனர். இவை தேவாரத்திரட்டு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு அருள்முறைத் திரட்டு என்ற பல தேவாரத்திரட்டு நூல்கள் வழக்கில் உள்ளன.

ஃ நாம் நடைமுறையில் மூவர் அருளிய நூல்களையும் தேவாரம் என்றே குறிக்கின்றோம். ஆனால் திருஞான சம்பந்தர் அருளிய பதிகங்கள் "திருக்கடைக் காப்பு" என்றும் அப்பர் சுவாமிகள் அருளிய பாகரங்கள் "தேவாரம்" என்றும்; சுந்தரர் அருளிய பாகரங்கள் "திருப்பாட்டு" என்றும் பெரியோரால் அழைக்கப்பட்டன.

எட்டாம் திருமுறை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த இந்தத் திருமுறை இரண்டு பகுதிகளாக உள்ளது. முதல் பகுதி திருவாசகம் ஆகும். இரண்டாம் பகுதி திருக்கோவையார் ஆகும். சுவாமிகள் திருவாதவூரில் ஆதிசைவ அந்தண குலத்தில் சம்புபாதாசிருதர்-சிவஞானவதி தம்பதியருக்கு மகனாகத் தோன்றி யவர். இவர் வாலிப வயதை அடைந்த போது இவருடைய பக்தியையும், அறிவுத்திறத்தையும் கேள்விப்பட்ட அரிமர்த்தன பாண்டியன் தமது அமைச்சராக ஆக்கிக் கொண்டான். இவருக்குத் தென்னவன் பிரமராயன் என்ற பட்டத்துடன் ஏராளமான செல்வத்தையும் அளித்தான்.

ஒரு முறை அரசன் பெரும்பொருளை இவரிடம் கொடுத்துக் குதிரைகளை வாங்கிவருமாறு துறைமுகத்திற்கு அனுப்பினான். இவர் செல்லும் வழியில் திருப்பெருந்துறை எனுமிடத்தில் சிவபெருமான் குருந்த மரத்தின் கீழ் ஞானாசிரியனாகத் தோன்றி, இவருக்கு அருள்புரிந்தான். குதிரைவாங்கக் கொண்டு சென்ற பெரும்பணத்தைக் கொண்டு இவர் அங்கே சிவபெருமானுக்குப் பெருங்கோயிலைக் கட்டினார். இதை அறிந்த அரசன் இவரைச் சிறையிலிட்டான்.

சிவபெருமான் இவருக்காக நரிகளைப் பரிகளாக்கி அரசனிடம் அனுப்பினார். பின்னர் அவைகளை மீண்டும் நரிகளாக்கியும், வைகையை பெருகிவரச் செய்தும் எண்ணற்ற திருவிளையாடல்களைச் செய்தான். இவருடைய பெருமைகளை உணர்ந்த அரசன் இவரை வணங்கிச் சிறைவிடுத்தான். இவர் துறவுபூண்டு பல தலங்களை வணங்கிப் பதிகங்கள் பாடினார். ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவைத்தது முதலான பல அற்புதங்களைச் செய்தார். இறுதியில் தில்லையை அடைந்தார். அங்கு சிவபெருமான் இவரிடம் திருக்கோவையாரைச் சொல்லச் செய்து தன்கைப்பட எழுதி 'இவை சிற்றம்பலவன் கையெழுத்து' என்று பதித்து, சிற்றம்பலப் படிகளில் வைத்தார். மறுநாள் கோயிலைத் திறந்த தில்லைமூலாயிரவர் படிகளின் மீது இருந்த புத்தகத்தைக் கண்டு அதிசயித்து அடிகளாரிடம் சென்று இதன் பொருளை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டனர். இவர் அவர்களை தில்லைச்சிற்றம்பலத்திற்கு அழைத்துச் சென்று 'தில்லைக்கூத்தனே' இதன் பொருள் என்று கூறி சிற்றம்பல ஜோதியில் கலந்தார். அந்நாள் ஆனிமக நாளாகும்.

திருவாசகம்

இந்நூலின் தொடக்கத்தில் சிவபுராணம், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித் திருவகவல் என்ற நான்கு நெடும்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்து திருச்சதகம், அறிவுறுத்தல், திருவேம்பாவை, திருப்பள்ளி எழுச்சி முதலான 47 பதிகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 658 ஆகும்.

இவையாவும் மணிவாசகர் தாம் உணர்ந்த ஞான அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும் "சிவபுராணம்" "நமச்சிவாய வாழ்க" என்று சிவபெருமானை வாழ்த்து வதுடன் தொடங்கி மனிதப்பிறப்பின் பல்வேறு நிலைகளை உணர்த்தி, இறைவன் அருளின் பத்தை உணர்ந்து, பேரின்ப நிலையாகிய சிவபுரத்தில் சேர்வதைக் குறிக்கின்றது.

குருந்தமரத்தின் கீழ் வீற்றிருந்து சிவபெருமான் மாணிக்கவாசகருக்கு 'சிவஞானவாதேதம்' செய்தல்

கீர்த்தித் திருஅகவல் இறைவனின் எல்லையில்லாத பெருங்கீர்த்திகளையும் அவனுடைய வீரம் செறிந்த வரலாறுகளையும், எளிதில் வந்து கருணையால் அன்பர்களை ஆட்கொள்வதையும் குறிக்கிறது.

திருவண்டப்பகுதி இறைவனின் அளவிலா ஆற்றலையும் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பதையும், எளிதில் வந்து அருளும் இயல்பையும் விளங்குகிறது.

போற்றித் திருஅகவல் மனிதகுலத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்கி இறைவனின் அருட்பெருமைகளைக் கூறிப் பவவகையாகப் போற்றுகிறது.

இதைத் தொடர்ந்து வருவன 100 பாடல்களைக் கொண்ட சதகமாகும். இதில் 10 தலைப்புக்களில் பல்வேறு செய்திகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அதைத் தொடர்ந்து வரும் நீத்தல் விண்ணப்பம் எனும் பிரபஞ்சைவராகியம் 50 பாடல்களைக் கொண்டதாகும்.

இவற்றைத் தொடர்ந்து 10 அல்லது 20 பாக்களைக் கொண்டு பல்வேறு தலைப்புக்களில் இறைவனின் கருணையும் புகழும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் திருவெம்பாவை திருப்பள்ளியெழுந்தி, முதலியன சிறப்பு மிக்கனவாகும்.

❖ தேவாரத்துள் கூறப்படாத அனேக சிவலீலைகள் திருவாசகத்துள் இடம் பெற்றுள்ளன. இறைவன் ஆகமங்களை உமைக்கு உபதேசித்தது; கடலில் மீன் பிடிக்க; வேடனாகச் சென்றது; மண்டோதரிக்கு அருள் புரிந்தது, பன்றிக்குப் பால் கொடுத்தது முதலியன இவற்றில் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்.

❖ திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார் என்பதும் தேனாய் தித்திக்கும் திருவாசகம் என்பதும் பழமொழிகளாகும். மார்கழித் திருவாதிரையை ஈறாகக் கொண்ட 10 நாட்கள் திருவெம்பாவை நோன்பாகக் கொண்டாடப்படும். அந்நாளில் மற்ற திருமுறைகளை ஒதாமல் திருவாசகத்தை மட்டுமே ஒதுவது மரபு. சயாம் நாட்டில் முக்கியமான மதச் சடங்குகளில் திருவெம்பாவை பாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

❖ திருவாசகத்தில் பலபாடல்கள் சிறுமியர் பாடுவதாக அமைந் துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகப் பொற்சுண்ணமிடித்தல், பொன்னாசல் ஆடல் உந்தீபற போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

திருக்கோவையார்

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் என்று பெயர் கொண்ட இந்த நூல் தனிச்சிறப்பும் தகுதியும் நோக்கித் திருக்கோவையார் என வழங்குகிறது. மாணிக்கவாசகரிடம் சிவபெருமான் (திருவெம்) "பாவை பாடிய வாயால் கோவையும் பாடுக" என்று கேட்டு, அவர் சொல்லச் சொல்ல ஏட்டில் எழுதினான். அடியில் இது சிற்றம்பலவன் கையெழுத்து என்று, தன் கையெழுத்தையும் இட்டு வைத்தான் என்று புராணவரலாறு கூறுகிறது.

கோவை என்பது தமிழ் இலக்கிய நூல்கைகளுள் அகத்துறையைச் சார்ந்தது. நானூறு பாடல்களால் ஆக்கப்படுவது. ஒருதலைவனும், தலைவியும் கூடி அன்பு கொண்டு இன்பவாழ்வு வாழ்தலே அகத்துறையாகும்.

திருவாசகலிங்கம் : பனைஓலைகளைப் பல்வேறு அளவுள்ள வட்டமான அமைப்பில் வெட்டி அதில் திருவாசகத்தை எழுதி ஒரு சிவலிங்கம் போல அமைத்து அதன் உருத்திரபாகமாக ஒரு உருத்திராட்சத்தை அமைக்கின்றனர். இதற்கு திருவாசகலிங்கம் என்பது பெயராகும். இலங்கையில் பல இல்லங்களில் இத்தகைய லிங்கத்தைக் காண்கிறோம்.

இந்நூலில் தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து அன்பு கொள்ளுதல், தலைவன் தலைவியின் தோழி மூலம் காதலை அறிந்து கொள்ளுதல், தோழி தூது செல்லுதல், தோழி தலைவனை நினைந்து இரங்குதல் இடைமெலிதல், நாணிக்கண் புதைத்தல், குறிப்பை அறிதல், இரவுக்குறி, காதலர்கள் சந்தித்துக் கொள்ளுதல், அவர்கள் கூடி ஊரை விட்டுச்சென்றுத் தனிவாழ்வு மேற்கொள்ளுதல், தலைவன் பொருள்தேடி தலைவியைப் பிரிதல், மகளைத் தேடி தாய் செல்லுதல் முதலிய வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் 400 பாடல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாட்டின் அடியிலும், அப்பாடலின் இலக்கிய நோக்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு பாடலிலும் தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் பெருமையும் அவன் மேல்வைத்த அன்பும். அவனுடைய ஆற்றலும் அவன் இயல்பும் உவமைகளாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது அகத்துறை இலக்கியமாக இருந்தாலும் இது பேரின்ப வாழ்வைத்தரும் நூலாகும். இதன் நுண் பொருளை உணர்ந்தவர்கள், இதனை ஆகமசாரம், வேதசாரம், இலக்கணநூல், தெய்வத்தன்மை பொருத்திய நூல் என்று உரைக்கின்றனர்.

❖ இதற்குப் பல உரைநூல்கள் எழுந்துள்ளன. ஆலயங்களில் இந்நாளில் திருக்கோவையாரை ஒதும் வழக்கம் காணப்படவில்லை.

❖ திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் தினமும் நடை பெறும் ஆனந்தமா நடராசப் பெருமானின் பூசையின் போது திருக்கோவையார். ஒதப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அருளாளர்கள் தம்மைத் தலைவியாகவும், இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு காவியம் பாடுவதே மரபு என்றாலும், திருக்கோவையாரில் வழக்கத்திற்குமாறாக மணிவாசகர் ஆன்மாவைத் தலைவனாகவும், தில்லையம்பலவாணனைத் தலைவியாகவும் கொண்டு அரிய உன்னதமான தத்துவங்களை விளக்கும் வகையில் இந்நூலைப் பாடியுள்ளார். இது யாரும் அன்று முதல் இன்று வரை செய்யாத புதுமையாகும். செய்தி உதவி - பி.எம். இராஜகணபதி.

ஒன்பதாம் திருமுறை

இந்தத் திருமுறையில் இசைப் பாடல்களான 29 பதிகங்களும் இறைவனுக்குப் பல்லாண்டு கூறும் திருப் பல்லாண்டுப் பதிகம் ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் தொகை 301 ஆகும்.

இதில் பதினைந்து பதிகங்கள் தில்லை சிற்றம்பலமாகிய கோயில் பற்றி எழுந்தனவாகும். எனவே இவற்றை, முதற்பாடலின் முதல் அடியால் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய பதினான்கு பதிகங்கள் திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி, திருக்களந்தை, கீழ்க் கோட்டூர் திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், பூவணம், திருச்சாட்டியக் குடி, தஞ்சாவூர் திருவிடைமருதூர், திருவாரூர் முதலிய ஊர்களில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் மீது பாடப்பட்டதாகும்.

இந்த இசைப் பாடல்களை அருளிச்செய்த அடியார்கள் ஒன்பதின்மர் ஆவர். இவர்களைப் பற்றியும் இவர்கள் அருளிய நூல்களையும் தொடர்ந்து காணலாம்.

திருமாளிகைத் தேவர்

மாபெரும் சித்தரான திருமாளிகைத் தேவர் சிதம் பரம் நடராசர் மீது பாடிய நான்கு திருவிசைப்பாக்கள் இந்தத் திருமுறையில் முதலில் இடம் பெற்றுள்ளன. சித்தர் திருவிடைமருதூரில் சோழ மன்னர்களின் தீட்சா குருவாக விளங்கிய ஐந்து கொத்தாருள் ஒருவராகிய சைவராயர் மரபில் வந்தவர். இவர்கள் சுத்தசைவ வேளாளர்கள் இனத்தினராவர். இவர்கள் மாளிகை மடம் எனுமிடத்தில் வீற்றிருந்ததால் மாளிகைக்காரர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் வழிவந்த சித்தர் மாளிகைத் தேவர் என்று பெயர்பெற்றார். இவர் போகரிடம் உபதேசமும் துறவறமும் பெற்றுத் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து அரச மரத்தின் கீழ் யோகம் புரிந்தார். இவர் புரிந்த அருஞ்செயல்கள் ஏராளமாகும். திருவீழிமிழலையில் தேரைத் தானே ஓடவைத்து, தன்னைக் கைது செய்ய வந்த பல்லவன் படைகள் மீது திருவாவடுதுறை ஆலய மதிலில் இருந்த நந்திகளை உயிர் பெறச் செய்து ஏவியது, கொங்கணர் கமண்டலத்தில் என்றும் வற்றாத கங்கையை வற்றச் செய்தது, சிவநிவேதனமாகிய பயற்றஞ் சுண்டலை மடத்து வயலில் விதைத்து முளைத்துப் பயன் தரச் செய்தது முதலியன முக்கியமானதாகும்.

திருவாவடுதுறை ஆதீன மடாலயத்துள் குரு முதல்வரான நமச்சிவாய மூர்த்திகளின் ஆலயத்திற்கு அருகில் இவருடைய ஆலயம் உள்ளது. அதனுள் மேற்கரங்களில் தீப்பந்தங்களையும் வலது முன் கரத்தில் சின்முத்திரையும் இடது முன்கரத்தில் சுண்டல் பாத்திரமும் கொண்ட அரச கோலத்துடன் இவருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவருக்கு முன்பாக போகரின் திருவடிகள் அமைந்துள்ளன.

இவர் அருளிய பதிகங்கள், ஒளிவளர் விளக்கே, உயர் கொடியாடை, உறவாகிய யோகம், இணங்கிலா ஈசன் என்று தொடங்குவதால் அப்பெயராலேயே குறிக்கப்படுகின்றன.

முதல் பதிகம் தொண்டனாகிய தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறது. இரண்டாவது பதிகம் சிவபெருமானின் பாதம், கணைக்கால், இடை என்று தலைவரை ஒவ்வொன்றாகத் தன்மனத்துள் புகுந்ததைக் குறிக்கிறது. மூன்றாம் பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் பெருமான் மகேந்திர மலையில் வீற்றிருப்பதைக் குறிக்கிறது. நான்காம் பதிகம் தில்லைப் பெருமானுக்கு அன்பு செய்யாதவர்களைப் பேய்கள் என்று இகழ்ந்து அவருடன் தொடர்பு கொள்ளமாட்டேன் என்று கூறுகிறது.

சேந்தனார்

இவர் பட்டினத்தாரிடம் கணக்கராக இருந்தவர். பட்டினத்தார் துறவு மேற்கொண்டபின் விறகு வெட்டிப் பிழைத்தார். இவர் அளித்த களியை உண்டு இவர் மீது கொண்டருளிய அன்பைச் சிவபெருமான் வெளிப்படுத்தினார். ஒருசமயம் சிதம்பரத்தில் ஓடாது நின்ற திருத் தேரைத் திருப்பல்லாண்டு பாடி ஓட வைத்தார். இவர் அருளிய இசைப்பா மூன்றாகும்.

முதல்பதிகம் திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானைப் புகழ்கிறது. இரண்டாம் பதிகம் திருவாவடுதுறைப் பெருமான் மீது அருளப்பட்டதாகும். காதல் கொண்ட தலைவி தலைவனை நினைந்து பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. மூன்றாம் பதிகம் திருவிடைக்கழி முருகன் மீது பாடப்பட்டதாகும். ஒரு தலைவி தலைவன் மீது கொண்டுள்ள காதலால் வாடுவதை

அவளுடைய தாய் அறிந்து அவளுக்காக மனம் கசிந்து கூறும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. இதன் ஒவ்வொரு பாடலிலும் திருவிடைக்கழியில் குராமரத்தின் கீழ் முருகன் நிற்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கருவூர்த் தேவர்

சித்தர் மரபில் வந்த கருவூர்த் தேவர் இராஜராஜ சோழனுக்குக் குருவாக விளங்கியவர். கொங்குநாட்டுக் கருவூரில் தோன்றியவர். சிவனருளால் ஆற்றில் பொங்கிப் பெருகும் நீரின் மீது நடந்தவர். அகத்தியர் அருள்பெற்றவர். தஞ்சையில் இராஜராஜசோழன் கட்டிய பெரிய கோயிலில் பெருவுடையாருக்கு அஷ்ட பந்தனம் பொருந்தாதபோது இவர் அதைக் கட்டி நிறுத்தியவர்.

கருவூர் பசுபதீசுவரர் ஆலயத்திலும், தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலும் இவருக்குத் தனிச் சந்நிதிகள் அமைந்துள்ளன.

இவர் அருளிய திருவிசைப்பா பதிகங்கள் பத்தாகும். “கணம்விளி” எனத்தொடங்கும் முதல்பதிகம் சிதம்பரம் நடராசப் பெருமானைப் போற்றுகிறது. இதில் சிதம்பரத்தின் வளம் சிறப்புடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது பதிகம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இப் போது களப்பாள் என்று அழைக்கப்படும் ஆதித்தியேச் சுரத்து இறைவன் மீது பாடப்பட்டதாகும். இதில் இறைவனின் எளிதில் வந்து அருளும் கருணைத்திறம் பேசப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது பதிகம் மன்னார் குடி - திருவாரூர் சாலையிலுள்ள கோட்டூரின் ஒரு பகுதியாகத் திகழும் மணியத்துள் பெருமான் நின்றாடும் பெருமான் மீது மையல் கொண்ட பெண் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. இறுதிப்பாடலில் கருவூர்தேவர் தன்னைவேதம் வல்வோன் என்று கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நான்காம் பதிகம் திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து வேதாரண்யத்திற்கு 4 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள முகத்தலை என்னும் தலத்து இறைவன் மீது பாடப்பட்டதாகும். இந்நாளில் இத்தலம் பன்னத்தெரு என்று வழங்குகிறது. இறைவர் பன்னகாபரணர். இறைவி சாந்தநாயகி. இறைவன் எளிதில் வந்து தன்னகத்துள் அமர்ந்து அருள்புரிவதை ஒவ்வொரு பாடலும் குறிக்கிறது.

ஐந்தாம் பதிகம் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமான்மீது பாடப்பட்டதாகும். ஆடுதுறை - திருப்பனந்தாள் சாலையில் துயிலிக்

கோட்டூர் என்றதலமும் அதையொட்டித் திரைலோக்கி என்ற ஊரும் உள்ளன. இரண்டும் சேர்த்து கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரம் என அந்நாளில் வழங்கப்பட்டது. திரைலோக்கியில் உள்ள பெருமான் ஸ்ரீ அகிலாண்டேசுவரி சமேத ஸ்ரீ சுந்தரேசுவரர். இப்பதிகத்தில் இறைவன் மீது காதல் கொண்ட பெண் உருகிப்பாடுவதாக இரண்டு பாடல்களும் அதைக்கேட்டுத் தோழி தலைவனிடம் சென்று கூறுவதாக எஞ்சிய பாடல்களும் அமைகின்றன.

ஆறாம்பதிகம் கங்கைகொண்ட சோழீசுவரர் மீது பாடப்பட்டதாகும். இக்கோயில் இராஜேந்திர சோழனால் கங்கை வெற்றியின் நினைவாக எடுக்கப்பட்டதாகும். அன்னமாய் என்று தொடங்கும் இப்பதிகம் எளிதில் வந்து பக்தனின் உள்ளத்தில் வீற்றிருந்து சிவபெருமான் எண்ணற்ற செல்வங்களை அளிக்கிறான் என்று குறிக்கின்றது இறுதிப்பாடலில் அங்கையில் பலியேற்கும் கருவூரான் என்று தன்னைக் குறிக்கின்றார்.

ஏழாம்பதிகம், பாண்டிநாட்டுப் பழம்பதிகளில் ஒன்றாகவும் பாடல் பெற்ற திருத்தலமாகவும் விளங்கும். திருப்பூவணம் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் மீது பாடப்பட்டதாகும் இதுவும் இறைவனின் எளிதில் வந்த கருணையை விளக்கிநிற்கிறது.

எட்டாம்பதிகம் திருத்துறைப்பூண்டிக்கு அருகிலுள்ள திருச்சாட்டியக் குடிஎனும் தலத்து இறைவர் மீது பாடப்பட்டதாகும். இது இறைவனின் மகாஅக்கினி வடிவம் பற்றிக் கூறுவது குறிக்கத்தக்கது.

ஒன்பதாம் பதிகம் தஞ்சைப் பெரியகோயில் மீது பாடப்பட்டதாகும். இப்பதிகத்தில் தஞ்சையின் வளமும், பக்தர்களின் கசிந்தமனநிலையும் இறைவனின் அருள் திறமும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பத்தாம் பதிகம் திருவிடை மருதூர்ப் பெருமான் மீது அருளப் பெற்றதாகும். இப்பதிகத்தில் இறைவனின் பிட்சாடனக் கோலம், நள்ளிருளில் ஆடும் கோலம், இறைவன் தன்னுள் கலந்தது முதலியவற்றை கருவூரார் குறிக்கின்றார்.

இப்பதிகத்தின் இறுதிப்பாடலில் கருவூரார் வேதம் வல்வோன் என்றும், சித்த மருந்துகள் அருந்தி அல்லல் தீர்த்தவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி

தஞ்சாவூர் - திருவையாறு சாலையிலுள்ள கண்டி பூருக்கு மேற்கில் அமைந்திருப்பது பூந்துருத்தியாகு டு.

இவ்வூரில் வாழ்ந்தவர் நம்பிகாட நம்பி ஆவார். இவருடைய வரலாறு விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. இவருடைய பாடல்கள் மூலம் இவர் திருமுறைகளில் மிக்கப் பற்றுடையவர் என்பதும் தலங்கள் தோறும் சென்று வழிபட்டவர் என்பதும் தெரிகிறது. திருவாரூர் பெருமான் மீதும் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் மீதுமாக திருவிசைப்பா பாடியுள்ளார். தேவாரத்தில் இல்லாத சாரளபாணி என்ற பண்ணில் பதிகம் பாடியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் கண்ணப்பர், கணம்புலவர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலான பல அடியவர்களைத் தம்பதிகத்துள் போற்றியுள்ளார்.

திருவாரூர் மீது பாடப்பட்டுள்ள கைக்குவான் எனத் தொடங்கும் பதிகத்தில் இரண்டு பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. இரண்டுபாடல்களிலும் திருவாரூர் பெருமான் திருவிசைப்பா நடம்புரிந்த அழகைப் போற்றுகிறது.

கோயிலாகிய சிதம்பரத்தின் மீது அருளப்பட்டுள்ள பதிகம். முத்து வயிரமணி என்று தொடங்குகிறது. இப்பதிகத்தின் இரண்டாம் பாடலில் கண்ணப்பரும் மூன்றாம் பாடலில் திருநாவுக்கரசரும், நான்காம் பாடலில் சம்பந்தரும், ஐந்தாம்பாடலில் சுந்தரர் (கயிலை சென்றதும்) குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். திருச்சிற்றம்பலப் பெருமானுக்கு ஆடும் அரங்காக இருப்பதும் அதில் பெருமான் உவந்து அதிசய நடம் புரிவதும் சிறப்புடன் இப்பதிகத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கண்டராதித்தர்

சோழப் பேரரசரான கண்டராதித்தர் எல்லையற்ற சிவபக்தர் இவரைச் சிவஞானக் கண்டராதித்தர் என்று ஒருகல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. இவருடைய மனைவியான செம்பியன் மாதேவியார் பலகோயில்களைக் கற்றளியாக்கியவர். இவர்களின் பேரனே இராஜராஜ சோழன் ஆவார். இவர் அருளிய பதிகம் ஒன்றாகும்.

“மின்னார் உருவம்” என்ற அப்பதிகம் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைப் புகழ்கிறது. தில்லைச் சிற்றம்பலவன் மீது அன்பு கொண்ட ஒருவர் “அவரை என்று காண்பது” என்று இரங்குவதாக இது அமைகிறது. பத்தாம்பாடலில் இப்பதிகத்தைப் பாடுவதால் இவ்வுலகில் பெருமையையும் இன்பத்தையும் எய்துவர் என்று பலனும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வேணாட்டு அடிகள்

திருவாங்கூருக்கு அருகிலுள்ள பகுதி வேணாடு என்றழைக்கப்பட்டது. அந்தவேணாட்டைச் சேர்ந்த

இவர் சிறந்த சிவத்துறவி. பலதலங்களுக்குச் சென்று பாடியவர். இவரைப் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகக் கிடைக்கவில்லை.

‘துச்செனத்’ தொடங்கும் இவருடைய பாடல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைப் புகழ்கிறது. ஒவ்வொரு பாடலும் ‘திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே’ என்ற மகுடத்துடன் முடிகிறது.

திருவாலி அமுதனார்

இவர் திருமயிலையாகிய மயிலாடுதுறையில் வைணவ அந்தணக் குடியில் தோன்றியவர். திருவாலி என்பது சீர்காழிக்கு அருகிலுள்ள வைணவத்தலமாகும். இங்குள்ள திருமால் அமுதன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அதையொட்டி இவருக்குத் திருவாலியமுதன் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டதாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இவர் மயிலாடுதுறைக்கு அரசனாக இருந்தவர் மறைகுலத்துச் செல்வர் என்பனவற்றை இவர்பாடலால் அறிகிறோம். இவர் அருளிய நான்கு திருவிசைப் பாக்களும் தில்லைச் சிற்றம்பலம் பற்றியதேயாகும்.

“பாதாதிகேசம்” என்னும் தலைப்பிலான முதல் பதிகத்தில் சிவபெருமானின் பாதம் தொடங்கி ஒவ்வொரு அங்கமாகத் தன்னுள்ளத்தில் புகுந்ததை ஒவ்வொரு பாடலில் குறித்துள்ளார். எனவே இது பாதாதிகேசம் எனப்பட்டது.

பவளக்குன்றம் என்னும் இரண்டாவது பாடல் இறைவனின் பேரழகைக் கண்டு வியந்து அவன்மீது காதல் கொண்டபெண்ணின் மனஒட்டத்தையும் துன்பத்தையும் விளக்குகிறது. அந்தாதியாக உள்ளது.

“அல்லலாய்ப் பகலாய்” என்று தொடங்கும் மூன்றாம் பதிகம் தில்லையுள் பெருமான் ஆடும் எழிற்கூத்தை விளக்குகிறது. ஒவ்வொரு பாடலும் ‘குழகன் ஆடுமே’ என்ற மகுடம் பெற்றுள்ளது.

“கோலமலர்” என்று தொடங்கும் நான்காம் பதிகம் அந்தாதியாகும். இது பெருமான்மீது காதல் கொண்ட பெண் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

புகுபோத்தம நம்பி

இவரும் வைணவ அந்தண குலத்தில் பிறந்து சைவநெறியில் திளைத்தவர். ‘தம்மை மாசிலா மறைபல ஒது நாவன்’ என்று குறிப்பது எண்ணத்தக்கது. இவர் பாடிய பதிகங்கள் இரண்டாகும். இரண்டுமே தில்லையைப் பற்றியதாகும். அந்தாதி அமைப்பிலானது.

“வாரணி” என்று தொடங்கும் பதிகம். சிவபெருமான் மீது மையல் கொண்ட பாவை தன் வீதிவழியாக அவரை உலா வரும்படியும் தம்மை ஏற்றுக் கொள்ளும் படியும் வேண்டுவதாக அமைந்தது.

“வானவர்கள்” எனத்தொடங்கும் இரண்டாம் பதிகமும் தலைவி சிவபெருமான்மீது காதல் கொண்டதாகவும் அவரை எண்ணி வருந்துவதாகவும் அமைகிறது. தனது வளையல், தோள்வளை முதலியன கழலுமாறு தன்மேனி இளைத்ததைத் தலைவி கூறுகின்றாள்.

சேதிராயர்

இவர் சேதி நாட்டு மன்னர். திருக்கோயிலூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டவர். இவரைப்பற்றிய விரிவான செய்திகள் தெரியவில்லை. இவர் பாடியது சிதம்பரத்தைப் பற்றி ஒருபதிகமாகும்.

“சேலுலாம்” என்று தொடங்கும் இப்பதிகம் அந்தாதித் தொடையலாகும்.

சிவபெருமான்மீது காதல் கொண்டு மயங்கிநிற்கும் பெண்ணின் தாய் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

தன் பெண்ணின் மையலை நீக்கி ஆட்கொள்ள வேண்டி இறைவனிடம் தாய் வேண்டுகிறாள். இதன் ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒரு புராணக் கதை இடம் பெற்றுள்ளது.

திருப்பல்லாண்டு

இதனை அருளியவர் சேந்தனர் ஆவார். (இவரைப்பற்றிய குறிப்பு முன்னமே இடம்பெற்றுள்ளது). ஒரு சமயம் சிதம்பரத்தில் மார்கழித் திருவாதிரயரின் போது, தேர்ஓடாது நின்றுவிட்டது. அப்போது சேந்தனார் இந்தத் “திருப்பல்லாண்டைப்” பாட இழுப்பவர் எவருமின்றித்தேர் தானே சென்று நிலையை அடைந்தது.

‘மன்னுகதில்லை’ என்று தொடங்கிச் சிவபெருமானுக்கு பல்லாண்டு கூறும் இப்பதிகம் பதிமூன்று பாடல்களைக் கொண்டதாகும்.

ஃ சிவாலங்கனில் தீபாராதனையின் போது பஞ்ச புராணங்களில் ஒன்றாகத் திருவிசைப்பாலும், திருப்பல்லாண்டும் நாள்தோறும் ஒதப்படுகின்றன.

ஃ சிவாலயங்களில் தேரோட்டத்திற்கு முன்பாக ‘திருப்பல்லாண்டினை’ ஒதும் வழக்கம் பல ஆலயங்களில் உள்ளது.

✽

திருமுறைக் கோயில்கள்

சிவாலயங்களில் சிவபெருமான் உமாதேவியர் கணபதி முதலான திருவுருவங்களை அமைத்து உரிய பூசைகள் செய்வது போலவே திருமுறை எழுதிய ஏடுகளை உரிய பீடத்தில் எழுந்தருளி வைத்துப் பூசித்தனர். இப்படித் திருமுறை நூல்கள் எழுந்தருளியிருந்த சந்நிதிகள் “திருமுறைக் கைக்கோட்டிகள்” என்று அழைக்கப்பட்டன.

குலோத்துங்க சோழனின் ஆட்சிக் காலத்தில் சீர்காழியில் இத்தகைய திருகைக் கோட்டி இருந்ததை கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இதற்காக நிலம் அளிக்கப்பட்டது. மேலும், இங்கு திருமுறைகளைக் காப்பு நீக்கி (அவிழ்த்து) தூய்மைப்படுத்தவும், அழிந்துபோன ஏடுகளை நீக்கிப் புதியதாக எழுதிச் சேர்த்து வைக்கவும் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தமிழ்விரகர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

திருவீழிமிழலை, திருக்காரையில் (திருக்கார வாசல் எனும் விடங்கத் தலம்) திருவுசாத்தானம் முதலிய பல தலங்களில் திருமுறைக் கோயிலான திருக்கைக் கோட்டிகள் இருந்தனவென்று கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. இவற்றில் பதிகம் பாடுபவர்கள் பலர் இருந்தனர். இவர்களுக்கு உணவிட பல நிவந்தங்கள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன.

திருவீழிமிழலையில் “திருத்தொண்டத் தொகையான்” மடம் எனும் பெயரில் ஒருமடம் இருந்ததை (பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டில் அரசு செலுத்திய இராஜேந்திர சோழ மன்னனின் கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இங்கு பணிபுரிந்தவர் பாட்டோதும் திருமேனி என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார். மேலும், சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் காலத்தியக் கல்வெட்டு இங்கு திருமுறைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறப்பை விளக்குகிறது. இதன்படி திருமுறை ஏடுகள் சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை “திருமுறையார்” என்று அழைக்கப்பட்டன. இங்கு பூசிக்கும் தமிழ்விரகர் “திருமுறையார் நோக்கும் திருமேனி” என்றும் பாட்டுகளைப் பாடுவோர் “பாட்டோதும் திருமேனிகள்” என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். திருமுறைப் பணியாளர்கள் அவ்வப்போது திருமுறையாரைக் காப்பு நீக்கி (அவிழ்த்து) அழிந்து போனவற்றை எழுதிச் சேர்த்தனர். திருமுறையாருக்கு தினமும் புதிய ஆடைகள் அணிவிக்கப்பட்டு திருவமுது வியஞ்சனங்களுடன் படைக்கப்பட்டது. மாலைகள் அணிவித்து தூபதீபம் காட்டிப் பூசிக்கப்பட்டது. கைக்கோட்டியின் பூசைக்கும், மற்றும் செலவுகளுக்கும் அளிக்கப்பட்ட நிலங்கள் “திருக்கைக் கோட்டிப் புறங்கள்” என்று குறிக்கப்பட்டன.

ஃ சிவபெருமான் திருமுறைகளின் வடிவமாக விளங்குகின்றான். எனவே, இந்நூல்களை வாசிப்பதும் வணங்குவதும் ஞானச் சிவபூசையாகும்.

பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம்

கயிலை மலையிலிருந்து, தென்போதிகையில் அகத்தியரைக் காண சுந்தர முனிவர் விண்வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். அப்போது காவிரிக் கரையில் தன்னை மேய்ப்பவன் இறந்ததால் வருந்தி அழுது நிற்கும் பசுக் கூட்டத்தைத் கண்டார். அவற்றின் மீது இரக்கம் கொண்டு (தன்னுடலை ஒரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக் கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் முறையில்) மேய்ப்பவனின் உடலில் புகுந்து எழுந்தார். அதனால் பசுக்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தன. மாலை வந்தது. பசுக்கள் மேச்சலை விட்டு வீடுதிரும்பின. (மூலன்என்னும்) மேய்ப்பவன் வடிவில் இருந்த முனிவரும் பசுக்களுடன் ஊருக்குள் வந்தார். அவைதம்மிடம் சேர்ந்த பின் மீண்டும் காட்டிற்குவந்து தனது உடலைத் தேடினார். அது கிடைக்கவில்லை. இறைவன் இவ்வுடலி லேயே இருந்து திருமந்திரத்தை அருளத் திருவுள்ளம் கொண்டிருப்பதை அறிந்தார். அருகி லிருந்த திருவாவடுதுறைக்குச் சென்றார். அங்கிருந்த படர்அரசின் கீழ் வீற்றிருந்து ஆண்டுக்கு ஒருமந்திரம் வீதம் மூவாயிரம் மந்திரப் பாடல்களை அருளிச்செய்வார். அதுவே திருமந்திர மாகும் (இவர் வரலாற்றின் விரிவைச் சிவமஞ்சரி மலர் 6-ல் காண்க)

சிவாகமங்கள் தந்திரம், மந்திரம், உபதேசம் என்று மூன்று அளவைகளைக் கொண்டதாகும் இதில் தந்திரக் கலையென்பது வேத, ஆகமங்களில் கூறப்படுவதாம். மந்திரக்கலை என்பது மனம், புத்தி ஆகியவற்றை அடக்கி உபாசனா காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி மந்திரங்களை ஜெபித்து இறையருளைப் பெறுதலாகும். மூன்றாவதான உபதேசம் என்பது ஞானகாண்டத்தை விளக்கி நிற்கும். மூலமும் முடிவும் இல்லாத இறைவ னின் தன்மைகளைத் தான்உணர்ந்து, அப்படித்தான் உணர்ந்ததை பிற உயிர்கள் எளிதில் உணரும்படிச் செய்தலாகும். இந்த மூவகை உரைத்திறங்களும் ஒருங்கே பெற்றநூல் திருமந்திரமாகும்.

மேலே குறித்த மூன்றில் முன்னுள்ள தந்திரத்திற் கும் பின்னுள்ள உபதேசத்திற்கும் பிரிவின்றித் தொடர்பு டையதாய் நடுவில் இருப்பது மந்திரமாகும். இதனை யொட்டியே திருமூலர் தனது நூலுக்குத் திருமந்திர மாலை என்ற பெயரை இட்டுள்ளார். நடைமுறையில் இந்நூல் திருமந்திரம் எனப்படுகிறது. மேலும் தமிழ் மறை, மூவாயிரம் தமிழ் எனப்பலவகையாகவும் இந்நூல் அழைக்கப்படுகிறது.

திருமூலர் பாடியவை மூவாயிரம் பாடல்களே என்றாலும், இப்போது வெளிவரும் பதிப்புக்களில் 3100 பாடல்களைக் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம் சில பாடல்கள் இரண்டு முறை வந்துள்ளன. சில பாட பேதங்களால் உருத்திரிந்து வெவ்வேறு பாடல்களாக உள்ளன. சில அறிஞர்கள் இதைபோன்றே பாடல்களை

இயற்றித் தமது நூலில் புதிய மேற்கோளாகக் குறித்தி ருக்க அவற்றையும் சேர்த்து இந்நூலில் பதிப்பித்தது முதலியனவாகும். எடுத்துக்காட்டாக முதற் பாடலான ஐந்து கரத்தினை என்று தொடங்கும் விநாயகர் வணக் கமும் இறுதியில் உள்ள வாழ்த்தும் பிற்காலத்தவரால் இணைக்கப்பட்டது என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் விரிவாகக் குறித்துள்ளனர்.

இந்நூல் ஒன்பது பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். திருமூலர் காரணம் காமிகம், வீரம், சிந்தியம், வாதுளம் வியாமளம், காலோத்திரம் சுப்பிரம், மகுடம் என்னும் ஒன்பது ஆகமங்களின் விளக்கமாக இதை அருளிச் செய்தார் என்று கூறுவர். இவை ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு ஆகமத்தின் சாரம் என்பர். அது ஏற்புடைய தல்ல. ஒன்பது ஆகமங்களையும் மனதில் நன்கு வாங்கி அவற்றின் திரண்ட கருத்தையே ஒன்பது பகுதிகள் கொண்ட நூலாக்கியுள்ளார் என்பதே உண்மையாகும்.

இந்த ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தந்திரம் என்பது பெயராகும். முதல் தந்திரத்தில் இருபத்து நான்கு அதிகா ரங்கள் உள்ளன. இவற்றில் மேன்மையான உபதேசங்க ளும், வாழ்வின் நிலையாமையும், உயிரின் நிலையா மையும் ஒழுக்கநெறிகளும் அன்புடைமை முதலான அக ஒழுக்கநெறிகளும் சைவசித்தாந்திற்கு மாறுபாடில் லாமல் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் தந்திரத்தில் அகத்தியம் முதல் பெரி யாரைத் துணைகோடல் வரையிலான 25 அதிகாரங்கள் உள்ளன. இதில் கருவுற்பத்தி, மலங்களை உடைய

உயிர்களின் நிலை, ஜீவமார்க்கம், திருக்கோயில்கள், செய்யத்தகாத குற்றங்களான சிவநிந்தனை, குரு நிந்தனை ஆகியவை அவற்றைப் புரிவதால் வரும் தீமைகள் முதலியன விளக்கப்படுகின்றன.

மூன்றாம் தந்திரத்தில் அட்டாங்கயோகம் முதல். சந்திரயோகம் வரையிலான 21 தலைப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. யோகத்தின் உறுப்புக்கள் அட்டமாசித்திகள். உயிர் உடலில் நெடுங்காலம் நிலைபெற்றிருக்க உபாயம் முதலியன அறிவுருத்தப்பட்டுள்ளன.

யோக நெறி வழி நிற்பாற்கு மந்திரங்கள், யந்திரங்கள் ஆகியவற்றின் சாதனையால் வரும் உதவி மிகவும் அவசியமாகும். நான்காம் தந்திரத்தில் திருவம்பலச் சக்கரம், திரிபுரைசக்கரம் போன்ற பலவகையான சக்கரங்களும் அதனால் அடையும் பயன்களும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாம் தந்திரத்தில் நால்வகை சைவம், நால்வகை நன்னெறிகள், அவற்றைக் கடைப் பிடிப்பதால் உண்டாகும் சாலோகம், சாமீபம், சாருபம், சாயுச்சியம் எனும் நால் வகைப்பேறுகள், சாதகனின் தீவிரம் தீவிரதரம் முதலிய நால்வகை நிலைகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

ஆறாம் தந்திரத்தில் உயிர்களின் இயல்பு, பசு, பதி, பாச உண்மை, சைவசாதனங்கள் குருவருள் முதலியன விவரிக்கப்படுகின்றன. இதில் சிவகுருதரிசனம் முதல் பக்குவன் என்பதீறாக பதினான்கு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

ஏழாம் தந்திரத்தில் ஆறாதாரம் தொடங்கி இதோபதேசம் வரையிலான முப்பத்தெட்டு உட்பிரிவுகள் உள்ளன. இவற்றில் ஆறாதாரம், சிவலிங்கத்தின் அறுவகை பேதங்கள், ஆதித்தன் இயக்கம் ஐம்பொறிகளை அடக்கும் முறை ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, இது நல்லொழுக்கங்களில் நிலைபெற்று (உள்ளுக்குள்ளே) சிவதரிசனம் பெற்று சிவநெறியில் நிற்பதை விளக்குவதாம்.

43 பிரிவுகளை கொண்ட எட்டாம் தந்திரத்தில் உடலில் உள்ள ஐவகை வேறுபாடு, உயிரின் மூவகை நிலை, அறிவு உதயம், ஆநந்தம், பக்தியுடைமை, ஆகியன விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மேலோட்டமாகப் படித்தால் புரியாது. அனுபவம் பெற்றவர்கள் வாயிலாகவே கேட்டு உணர்ந்து தெளிதல் வேண்டும் சுருக்கமாக சொன்னால் இது சிவனோடு கூடி நிற்பது என்பதை விளக்குவதாகும்.

ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் குருமடதரிசனம் என்பது தொடங்கி சர்வவியாபி என்பது வரையிலான 22 தலைப்புகளில் சிவபோகம் பேசப்பட்டுள்ள தென்பர். இவை யாவும் சிவயோகிகள் சிவபெருமானைக் கண்ணாரக்கண்டு அவனோடு சேர்ந்திருந்து இன்புறும் நிலையை விளக்குவதாகும். குறிப்பாகப் பஞ்சாட்சர ஜெபத்தால்வரும் பெரும்பயனை விளக்குகிறது. கூத்து தரிசனம் என்ற பகுதி சைவ சித்தாந்தத்தின் நுண் பொருளை விளக்கி இறைவனின் ஆனந்தக்கூத்தை அனுபவிக்கச்செய்கிறது.

ஐ திருமந்திரத்தில் நேரடியாகவும் உள்ளுறையாகவும் அனேக திருக்குறட்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஐ திருமுறைகளில் பலபாடல்கள் திருமந்திரக் கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளன. சில அடிகள் அப்படியேயும் பயிலப்பட்டுள்ளன.

ஐ பின்னாளில் தோன்றிய மெய்கண்ட சாத்திர நூலுக்கு அடிப்படையாகக் திகழ்வது திருமந்திரமே யாகும். சொல்லாலும் பொருளாலும் சாத்திரநூல்கள் பல இடங்களில் திருமந்திரத்தைச் சார்ந்து நிற்கின்றன.

திருமூலர் வடமொழி, தென்மொழி முதலான பதினெட்டு பாஷைகளையும் கற்றுத் தெரிந்தவர். வேதங்களையும் - ஆகமங்களையும் ஒப்பு நோக்கி வேதத்தைப் பொது நூலென்றும் ஆகமத்தைச் சிறப்பு நூலென்றும் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றின் திரட்சியைப் பிழிந்து தந்ததே திருமந்திரமாகும். திருமந்திரத்தில்தான் "சைவ சித்தாந்தம்" என்ற சொல்வருகிறது. இங்கு வேதங்கள் என்றது உபநிடதங்களைக் குறிக்கும் என்பார்.

பலர் திருமூலர் அருளிய முப்பது உபதேசம், முன்னுறு மந்திரம் ஆகியவற்றைத் தனி நூல்கள் என்று குறித்துள்ளனர். ஆனால், திருமூலரின் முப்பது உபதேசம் என்பது இதிலுள்ள முதல் தந்திரத்தின் முப்பது பாடல்களாகும். முன்னுறு மந்திரம் என்பது நான்காம் தந்திரத்திலுள்ள 300 பாடல்களைக் குறிப்பதாகும்.

திருமந்திரத்திற்கு மறுமந்திரம் இல்லை என்பது பழமொழியாகும். திருமந்திரம் சாத்திர நூலாகவும் தோத்திர நூலாகவும் திகழ்கிறது. திருமந்திரத்திலுள்ள பராசக்தி வழிபாட்டை நன்கு எளிமைப்படுத்தித் தோத்திர நூலாக அருளப்பட்டதே அபிராமி அந்தாதி யாகும். திருமந்திரத்திற்கான விளக்கத்தை அபிராமி அந்தாதி யிலும், அபிராமி அந்தாதிப்பாடலுக்கான சில விளக்கங்களைத் திருமந்திரத்திலும் காண்கிறோம். ❖

பதினோராம் திருமுறை

இந்தத் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளவை நாற்பத்தியோரு சிறு நூல்களாகும். இவை சிறுபிரபந்தங்களின் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றை இயற்றிய அருளாளர்கள் பன்னிருவராவர். இவர்களில் ஒருவராகச் சிவபெருமானும் திகழ்கின்றார்.

இவற்றில் பலநூல்கள் தேவாரகாலத்திற்கு முன்பேயும், பலநூல்கள் தேவாரத்திற்கு நெடுங்காலத்திற்குப் பின்னரும் எழுந்தவையாகும். என்றாலும் இவற்றின் தகுதிநோக்கி ஒன்றாகக் கோர்க்கப்பட்டுள்ளன.

முதல் பத்து திருமுறைகளில் சிவபெருமான் மட்டுமே தலைவனாக ஏற்கப்பட்டு சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றார். ஆனால் இத்திருமுறையில் அடியவர்களின் பெருமைகளைப் பேசும் சிவ பெருமைமிக்க நூல்களும், சிவகுமாரர்களாகிய முருகனையும், விநாயகரையும் போற்றும் நூல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மற்றைய பதினோரு திருமுறைகளைப் பாடியவர்கள் ஆண்பால் புலவர்கள் ஆவர். இந்தத் திருமுறையினில் காரைக்காலம்மையார் எனும் பெண்பால் புலவரும் பாடியுள்ளார். இந்தத் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 1388 ஆகும்.

இனி, இத்திருமுறையின் சிறப்புக்களை இயன்றவரை காணலாம். இங்கு முதலில் இவற்றைப் பாடிய ஆசிரியரின் வரலாற்றுக் குறிப்பும் தொடர்ந்து நூலைப் பற்றிய குறிப்புரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. திருவாலவாயுடையார் அருளிய திருமுகப்பாசரம்

பதினோராம் திருமுறையில் முதலாவதாக இடம் பெற்றிருப்பது திருவாலவாயுடையார் அருளிய திருமுகப்பாசரமாகும்.

இது மதுரையம்பதியில் வீற்றிருக்கும் ஆலவாய் அண்ணலாகிய சொக்கநாதப் பெருமான் தன் அடியவரான பாணபத்திரனுக்குப் பொன்னும், பொருளும் தரும் படிச் சேரமான் பெருமான் நாயனாருக்கு எழுதி அனுப்பிய சீட்டுக் கவியாகும்

கடித இலக்கியத்திற்கு முன்னோடியாகத் திகழும் இப்பாசரம் விடுநர், பெறுநர், கடித்ததின நோக்கம் பொருள் ஆகியவற்றை நிரல்வரிசையில் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதில் பன்னிரண்டு அடிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதனைத் தினமும் பாராயணம் செய்துவந்தால் பொருள் தட்டுப்பாடு இருக்காது என நம்புகின்றனர்.

காரைக்காலம்மையார் அருளியவை

திருவாலவாய் உடையாரின் பாசரத்தை அடுத்த இடம் பெற்றுள்ளவை, இவர் சிவபெருமானால் அன்புடன் அம்மையே என அழைக்கப்பட்டவர் காரைக்காலம்மையாரின் பதிகங்களாகும். இவர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராவார். தளராத பத்திகொண்டவர். தனத்தன் என்பவனை மணந்து இவ்வாழ்வு நடத்தி வருகையில் இவருடைய தெய்வத் தன்மையை அறிந்து கொண்ட இவரது கணவன் இவரைத் தெய்வமாகவே போற்றி, இவரைத் துறந்து தனித்து ஒழுகினான்.

அதனால் தன்னை முழுமையாக இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட அம்மையார், இறைவனை வேண்டிப் பேய் உருவம் பெற்றார். பிறகுப் பலதலங்களை தரிசித்துக்கொண்டே கயிலை மலை அடைந்தார். அங்கு இறைவனைக் கண்டு மகிழ்ந்தபின் விடை பெற்றுக் கொண்டு, தொண்டை மண்டலத்தில் உள்ள திருவாலங்காட்டிற்கு வந்து நடராசப் பெருமானின் தூக்கிய திருவடிக் கீழ் அமர்ந்து நிலைபெற்றார்.

இவர் அருளிய நூல்கள் நான்காகும். அவற்றில் முதல் இரண்டு பதிகங்களாகும். தேவாரப்பதிகங்கள் தோன்றுவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தோன்றிய தாதலின் மூத்த திருப்பதிகங்கள் என்று பெயர் பெறுகின்றன. இவற்றில் ஒன்று இறைவனின் ஆடல்கோலத்தை விளக்கும் பொதுப்பதிகமாகும். மற்றது திருவாலங்காட்டில் அருளிச் செய்ததாகும். அதனால் இது திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகம் என்று பெயர் பெறுகின்றது. மூன்றாவது நூல் இரட்டை மணிமாலையாகும். நான்காவது நூல் அற்புதத் திருவந்தாதியாகும். இனி இவற்றின் சிறு குறிப்புக்களை வரிசையாகக் காணலாம்.

2. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்

“நட்டபாடை” பண்ணில் அமைந்த இந்தப் பதிகம் திருவாலங்காட்டைப் பற்றிப் பேசுவதால் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ‘கொங்கை திரங்கி’ எனத் தொடங்கும் இப்பதிகத்தில் பதினோரு பாடல்கள் உள்ளன.

இதில் சிவபெருமான் ஆடும் இடுகாட்டின் வர்ணனை சிறப்பாக உள்ளது. பேய்கள், பூதங்கள், ஆந்தைகள், நரிகள் அலறி ஊளையிடும் சடுகாட்டில் ஈமத்தீயை விளக்காகக் கொண்டு சிவபெருமான் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் நடனத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. பலவேறு பண்டைக்கால இசைக்கருவிகள் இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. முத்த திருப்பதிகம்

'எட்டி இலவம்' என்று தொடங்கும் இந்தப் பதிகமும் சிவபெருமானின் நடனத்தை விரிவாகப் பேசுகிறது. இதிலும் பேய்கள், சடுகாட்டிலுள்ள, எட்டி, இலவம், தாளிப்பனை முள்ளி, கள்ளி, முதலிய செடி கொடிகள் பற்றியும் மத்தளம், முழவு, குழல் போன்ற இசைக் கருவிகள் முதலியவற்றைப் பற்றியும் விரிவாக குறிக்கப் பட்டுள்ளன.

மேற்குறித்த இரண்டு பதிகங்களின் இறுதிப் பாடல்களிலும் இப்பதிகங்களைப் பாடுவதால் "சிவகதி சேரும்" என்றும் பாடியாட பாவம் நாசம் ஆகுமென்றும் பலன்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தேவாரத்தில் பதிகத்திற்குப் பலன்கூறும் முறை இந்தப் பதிகங்களிலிருந்தே பெறப் பட்டிருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

4. இரட்டை மணிமாலை

அம்மையார் அருளிய இரட்டை மணிமாலை 20 பாடல்களைக் கொண்டதாகும். அந்தாதித் தொடையாய் அமைந்தது.

5. அற்புதத் திருவந்தாதி

பிறந்து மொழியயின்று என்று தொடங்கும் 100 பாடல்களை கொண்டது. 101-ஆவது பாடலில் இந்த அந்தாதியை ஒதுவதால், 'பேராக்காதல் பிறந்து ஆராத அன்பினோடு சிவபெருமானை அடைவர்' என்று பலன் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஐயடிகள் காடவர்கோன்

இவர் தொண்டைமண்டலத்தை ஆண்டுவந்த பேரரசர். பல்லவ மகேந்திரவர்மனுக்குப் பின்னர் வந்த அரசர். இவர் அருளியது சேஷத்திர வெண்பாவாகும்.

6. சேஷத்திர வெண்பா

இது பல்லவ மன்னர் தில்லைச் சிற்றம்பலம் தொடங்கி குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம், ஐயாறு ஆரூர், முதலான இருபத்திநான்கு தலங்களைத் தரிசித்து பாடிய 24 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் தலங்களுக்கே

முதன்மையளிக்கப்பட்டிருப்பதால் இது சேஷத்திர வெண்பா என்று அழைக்கப்பெறுகின்றது.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

இவர் சேரநாட்டு மன்னர். தில்லைச்சிற்றம்பலத் தில் பேரன்பு கொண்டவர். தினமும் பூசையின் இறுதியில் தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் கழலொலியைக் கேட்கும் பேறுபெற்றவர். இத் திருமுறையில் முதற்பாடலாக இடம் பெற்றுள்ள திருமுகப்பாசரம், இறைவனால் இவருக்கு எழுதி அனுப்பப்பட்டதேயாகும். இவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் நண்பர். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர். இவர் அருளிய நூல்கள் மூன்றாகும். அவை வருமாறு :

7. பொன் வண்ணத்தந்தாதி

"பொன்வண்ணம்" என்று தொடங்கி "பொன் வண்ணமே" என்று முடிவதால் இந்த அந்தாதி இப்பெயர் பெற்றது. 100 பாடல்களைக் கொண்டது 101வது பாடல் இந்நூல் இயற்றிய சேரமானின் புகழைக்கூறுகிறது. கடவுளிடம் மாணிப்பு பெண்கள் காதல்கொண்டு பாடுவதாக அமைந்த 40க்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் இதில் பெற்றுள்ளன. சிவபெருமானின் அட்ட வீரப்பங்கள், சிவபெருமான் இருவராய் நின்றல் மும்மூர்த்திகளாய் நின்றல், உலகின் இயல்பு முதலியன சிறப்புடன் இந்த நூலில் பேசப்பட்டுள்ளன.

8. திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை

இந்நூல் அகவல், வெண்பா, சுட்டளைக் கலித் துறை என்னும் மூவகைப் பாக்களால் அந்தாதித் தொடையாலான முப்பது பாடல்களால் ஆனது. அகத்துறைப் பாடல்கள் நிறைந்தவை. திருக்கடவூர், திருவாரூர் முதலான பல தலங்கள் இந்நூலில் பேசப்பட்டுள்ளன.

9. திருக்கயிலாய ஞான உலா

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய மாபெரும் நூல் இந்தத் திருக்கயிலாயஞான உலாவாகும். உலா வரிசையில் முதன்முதலாகத் தோன்றியதால் ஆதியுலா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சிவபெருமான் திருவுலா போந்தபோது அணிந்து கொண்ட அலங்கார அணிகள் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டர்களாக விளங்கும் நந்தி, மகாகாளர், வசுக்கள், சப்தரிஷிகள், அட்ட திக்குப் பாலகர் முதலிய அனேகரின் தொண்டுகள், பெருமான் பவனி வருவதைக் கண்டு ஏழுவகைப் பெண்டிரும் உவந்து செய்யும் தொண்டுகள், சிவபெருமான் பவனி வருவதைப் கண்டு ஏழுவகைப் பெண்டிரும் அடைந்த நிலைகள் முதலியன 197 கண்ணிகளால் கூறப்பட்டுள்ளன. இறுதியில் ஒரு வெண்பா உள்ளது.

இதில் இரண்டு திருக்குறட்பாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளுடன் கயிலாயத்திற்குச் சென்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனார், அங்கு, சிவ பெருமானின் கொலுமண்டபத்தில் இந்நூலை அரங்கேற்றினார். இதனைச் செவிமடுத்துச் சிவபெருமான் மகிழ்ந்தார். பின்னர் அச்சபையில் வீற்றிருந்த மகாசாத்தன் இதனைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்து திருப்பிடலூர் என்னும் தலத்தில் வெளிப்படுத்தினார்.

இந்நூல் பூமியிலிருந்து கயிலைக்குச் சென்று மீண்டும் பூமிக்கு வந்தது என்ற பெருமையை உடையது. மேலும் “திருக்குறளைத் தன்னுள் கொண்டு அதனைச் சிவபெருமான் திருச்செவிகளில் ஒதுவித்தது” என்ற பெருமையையும் உடையது.

நக்கீரதேவநாயனார்

சங்காலத்தில் வாழ்ந்தபுலவர் இறைவனிடம் வாது செய்து நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே என்று கூறித்தமிழ் காத்தவர். இவர்பாடியதாகப் பத்து நூல்கள் இந்தத்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை முறையே :

10. கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

சொல்லும் பொருளும் எனத்தொடங்குவது, நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. இதிலுள்ள ஒற்றைப் பட எண்ணிக்கைப் பாடல்கள் கயிலாயத்தையும் இரட்டைப் படை எண்ணிக்கையில் அமைந்த பாடல்கள் காளத்தியையும் சிறப்பிக்கின்றன. நிறையப் புராணக்கதைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

11. ஈங்கோய் மலை எழுபது

திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள ஈங்கோய் மலையைச் சிறப்பித்து பாடப்பட்ட எழுபது பாடல்களைக் கொண்டது. சிவபெருமானின் பெருமைகளுடன் இந்த மலையின் சிறப்புக்களும் சிறப்புடன் இந்நூலில் பேசப்பட்டுள்ளது.

12. திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை

கும்பகோணத்திற்கு அருகில் காலிரிக்கரையில் அமைந்துள்ளது திருவலஞ்சுழியாகும். இவ்வூர் இறைவர் மீது அகவல், வெண்பா கட்டளைகளித்துறை என்னும் மூன்று வகைப்பாடல்கள் மாறிமாறிவர 15 பாடல்கள் இந்நூலில் உள்ளன.

13. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை

இரதபந்தமாக ஒன்றுமுதல் ஏழுவரை ஏறி இறங்கும்படிச் சொற்கள் அமைக்கப்பட்ட 55வரிகளை உடையது. இதைத் தொடர்ந்து வெண்பா ஒன்று உள்ளது இதில் நிறைய புராணக்கதைகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

14. பெருந்தேவப் பாணி

ஆசிரியப்பாவினால் அறுபத்தேழு அடிகளில் பாடப்பெற்றது. இப்பாடல் பெருந்தேவனாகிய இறைவன்மீது பாடப்பட்ட இசைப்பட்டாதலின் பெருந்தேவப் பாணி எனப்பட்டது. திருஆலவாயில் வீற்றிருக்கும் (மதுரை) சோமசுந்தரப் பெருமான் மீது பாடப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து பிழை பொறுத்தருள வேண்டும் என்ற வெண்பா ஒன்றும் உள்ளது.

15. கோபப் பிரசாதம்

கோபத்தால் பக்தனை ஒறுத்துப் பின்னர், அவனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு அருளும் இறைவனின் தகைமையை உணர்த்துவதால் இந்தநூல் கோப்பிரசாதம் எனப் பெயர் பெற்றது. தவறுபெரிதுடைத்தே என்று இரண்டு முறை கூறித்தொடங்கி அதே அடிகளால் முடிகிறது. இது ஆசிரியப்பாவால் இயன்ற 99 அடிகளைக் கொண்டது. திருமாலுக்கு ஆழி அளித்தது தொடங்கி, சிவபராக் கிரமங்கள் பல பேசப்படுவதுடன் இறைவனின் எளிமையும் பேசப்பட்டுள்ளன.

16. கார் எட்டு

இது கார்காலத்தின் சிறப்பை எட்டு பாடல்களில் கூறுகிறது. சிவபெருமானின் சடைகளின் இயல்பைப் பலபடக் கூறுகிறது. அவருடைய கழுத்தினைப் போன்று கார் காலம் கருத்திருக்கின்றது என்று எட்டு பாடல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. மேகங்கள் இடித்து மின்னி முழங்குவது, சடைகள் எண்திசைகளிலும் பரவிநிறைவல், நந்தியின் இடிகுரல், திருநீலகண்டம், சங்கநாதம் முதலியவை உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

17. போற்றிக்கலிவெண்பா

இறைவனின் அருட்செயல்களைப் போற்றி உரைக்கும் கலிவெண்பா ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. 45 கண்ணிகளை உடையது. “திருத்தங்கு” என்று தொடங்கி, அடிமுடிதேடியது. அருச்சுனர்க்குப் பாசுபதந்தத்து முதலான கதைகளைக் கூறுகிறது. இறுதியில் இந்நூல் காளத்தியையும், கயிலை மலையையும் போற்றி, சிவனை நினைப்பவர்கள் இமையவர்கள் போற்ற அத்தனடி சேர்வர் என்ற பலனையும் கூறுகின்றது.

18. திருமுருகாற்றுப்படை

இது முருகனைப் பற்றி அமைந்த ஆற்றுப்படை நூலாகும். “உலகம் உவப்ப” என்று தொடங்கி முருகப் பெருமானின் அறுபடைவீடுகளின் சிறப்பு, இயற்கை காட்சிகள், மகளிர் நிலை அருட்திறன் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறது. சங்க இலக்கியமான (பத்துப்பாட்டில்) முதல் பாட்டாகத் திகழ்வது. 317 வரிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தொடர்ந்து நேரிசை வெண்பாவில் அமைந்த 10 பாடல்கள் உள்ளன. ஒரு வள்ளலைக் கண்டு பரிசில்பெற்ற புலவர். இன்னொரு புலவருக்கு வள்ளலின் கொடைத் தன்மையையும், அவர் இருப்பிடத்தையும் கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதே ஆற்றுப்படையாகும்.

19. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான கண்ணப்பதேவ நாயனாரின் (கண்ணிடந்து அப்பிய) வீரத்தைப் பற்றிப் பேசுவதால் இப்பெயர் பெற்றது. நக்கீரதேவருக்குக் காளத்திமேலும் கண்ணப்பர் மேலும் உள்ள அன்பை விளக்கும் நூல். கண்ணப்பன் செய்த பூசையின் திறத்தையும் அன்பையும் விரிவாக விளக்குகிறது. 157 வரிகளால் இயன்ற இந்நூலின் இறுதியில் கண்ணப்ப நாயனாரைப் பற்றிய சிறு குறிப்பைத் தரும் வெண்பா ஒன்றும் உள்ளது.

கல்லாட தேவநாயனார்

இவர் சிவநெறிநின்ற கல்லாடர். சங்ககாலப் புலவரான கல்லாடரிடமிருந்து வேறானவர். இவரைப் பற்றிய பிறசெய்திகள் தெரியவில்லை. இவர் அருளியநூல் கண்ணப்பதேவர் மறம் ஆகும்.

20. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்

நக்கீரர் அருளியதைப் போலவே கல்லாடதேவ நாயனாரும் கண்ணப்ப தேவரின் பக்தியையும் வீரத்தையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். கண்ணப்பதேவரின் திருவுருவ வர்ணனையுடன் தொடங்கும் இந்நூல் சுருக்கமாக அவர் செய்த பூசை, கண்ணிடந்து அப்பியது ஆகிய வற்றைக் கூறுவதுடன் கண்ணப்பரை வழிபட்டாலே நமது பிறப்பினை அறுத்து வினைகளை ஒழித்து வீடு பெறலாம் என்ற பயனையும் 38 அடிகளில் கூறுகிறது.

கபிலதேவர்

இவர் சங்ககாலக் கபிலரிடமிருந்து வேறானவர். சைவநெறி நின்ற பெரும்புலவர். விநாயகர் மீதும் சிவ பெருமான் மீதும் பாடிய அருளாளர். இவரைப்பற்றிய விரிவான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. இவர் பாடியவை மூத்தநாயனார் இரட்டைமணிமாலை, சிவ பெருமான், திருஇரட்டை மணிமாலை சிவபெருமான் திருவந்தாதி முதலிய மூன்றாகும்.

21. மூத்த நாயனார் இரட்டை மணிமாலை

"திருவாக்கும் செய்கருமம் எனக்கூட்டும்" என்று தொடங்கும் இந்நூலில் இருபது பாடல்கள் உள்ளன. முழுக்க விநாயகப் பெருமானின் திருவடிகளைச் சேர்வதையே பாடுகின்றது. (வெண்பாவும் - கட்டளைக் கலித்துறையும் அடுத்தடுத்து பாடப்பட்டுள்ளன)

22. சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை

வெண்பாவும் - கட்டளைக் கலித்துறையுமாகிய இருவகை மணிகளால் மாறிமாறித் தொடுக்கப்பட்ட முப்பத்தேழு பாடல்களைக் கொண்டது. இதில் பல் வேறு தலங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

23. சிவபெருமான் திருவந்தாதி

'ஒன்றெனத் தொடங்கி ஒன்றென' முடிவது. நூறு பாடல்களைக் கொண்டது பலபாடல்கள் அகத்துறையில் அமைந்துள்ளன.

பரண தேவநாயனார்

இவரும் சங்ககாலப் புலவரான பரணரிருந்து வேறானவர். இவருடைய பாடலில் திருமந்திரக் கருத்துக்கள் நிறைய இடம் பெற்றுள்ளன. இவர் இயற்றி அருளியது சிவபெருமான் திருவந்தாதி ஆகும்.

24. சிவபெருமான் திருவந்தாதி

இதுவும் மேலே குறித்த (கபிலரின்) அந்தாதியைப் போலவே ஒன்றெனத் தொடங்கி ஒன்று என்று முடிகிறது. 101வது பாடலில் இந்த அந்தாதியின் ஒரு பாடலைப் படித்தாலும் சிவலோகம் கிடைக்கும் என்ற பலன். கூறப்பட்டுள்ளது. அதில் பல்வேறு தலங்களிலுள்ள சிவபெருமானின் பெருமைகளும் திருவிளையாடல்களும் பேசப்பட்டுள்ளன.

இளம் பெருமானடிகள்

இவரைப் பற்றிய விளக்கம் தெரியவில்லை. இவர் அருளியநூல் சிவபெருமான் திருமும்மணிக் கோவையாகும்.

25. சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை

அகவல், வெண்பா, கட்டளை கலித்துறை ஆகிய மூவகைப்பாடலும் மாறிமாறி வரும்படி பாடப்பட்ட முப்பது பாடல்களைக் கொண்டது. இவை சொற் சுவையும் பொருட்சுவையும் மிகுந்ததாகும்.

அதிரா அடிகள்

இவரைப் பற்றிய விளக்கமும் தெரியவில்லை. இவர் அருளியநூல் மூத்தபிள்ளையார் மும்மணிக் கோவையாகும்

26. மூத்தபிள்ளையார் மும்மணிக்கோவை

இதில் இப்போது 24 பாடல்களே உள்ளன. அகவல், வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை ஆகிய மூவகைப் பாடல்களால் தொடுக்கப்பட்டது. விநாயகர் தாய் தந்தையை வலம் வந்து மாம்பழம் பெற்றது, அசுரர்களை வென்றது, சிவபெருமான் இமயவல்லியுடன் சேர்ந்து

விநாயகரைப் பெற்றது. விநாயகரின் விசுவரூபம் முதலிய செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருவெண்காட்டு அடிகள் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவர். அதனால் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இறைவனையே மகனாக அடைந்த பாக்கியம் பெற்றவர். பெருவணிகராக இருந்து ஒரேநாளில் அனைத்தையும் துறந்தவர். அற்புதமான சித்தர். இவருடைய சீடர் பத்ரகிரியார் திருவிடைமருதூரில் நெடுநாட்கள் தங்கியிருந்தவர். இவர் பலதலங்களைத் தரிசித்து இறுதியில் திருஒற்றியூரை அடைந்து சிவலிங்க வடிவமாகிவிட்டவர். இவர் அருளிய ஐந்து நூல்கள் இத்திரு முறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவரிடம் கணக்குப் பிள்ளையாக இருந்த சேந்தனாரே திருவிசைப்பா பாடிய புலவராவார்.

27. கோயில் நான்மணிமாலை

கோயில் என்று புகழப்படும் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நடராசனைப் போற்றுவது. வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், அகவல் என்னும் நால்வகைப் பாடல்களால் இயன்ற மணிமாலை. இவ்வகை இலக்கியத்திற்கு இதுவே முன்னோடி நூலாகும் இதில் நார்பது பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதில் நாலாம் பாடலில் சிவபெருமானின் தசாங்கம் கூறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் “அடியவர்களின் பெயர் எழுதப்படுமி நெடிய புத்தகம் கயிலையில் உள்ளதென்றும் அதில் தன்னுடைய பெயரையும் எழுதிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அடிகள்” இறுதிப்பாடலில் சிவபெருமானிடம் வேண்டுகின்றார். மேலும், சிவபராக் கிரமங்களையும், சிவனின் அருள் புரியும் தன்மைகளையும், அலங்காரங்களையும் கூறிப் போற்றுவது படித்து இன்புறத்தக்கதாகும்.

28. திருக்கமுகமல மும்மணிக் கோவை

இது திருக்கமுகமலம் என்று புராணங்களில் சிறப்பிக்கப்படும் சீர்காழியின்மீது பாடப்பட்ட நூலாகும். முதல்பாடலில் கமுகமல புராணச் செய்திகள் திருஞானசம்பந்தருக்குப் பொற்கிண்ணத்தில் பால் அளித்தது. அவர் தோடுடைய செவியன் என்று பாடத்தொடங்கியது முதலான செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன. இதில் பன்னிரண்டு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன (சிவ நூல்களில் 30 பாடல்களும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இதில் 13 முதலுள்ள பாடல்களில் வடமொழி சொற்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் இவை பட்டினத்தடிகளால் பாடப்பட்டவையல்ல என்பது ஆய்வாளர் கருத்தாகும்.

திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை

பட்டினத்தடிகள் திருவிடைமருதூர் மகாலிங்க சுவாமிபோரில் எல்லையற்ற பத்தியுடையவர். நெடுநாள் இத்தலத்தில் தங்கியிருந்தவர். இவ்வூர்ப்பெருமான் மீது பாடியதே இந்நூலாகும் அகவல், வெண்பா, கலித்துறை ஆகியவற்றால் இயன்ற முப்பது பாடல்களாகக் கொண்டது. முதற்பாடல் உளமயொருபாகக் கோலத்தைத் தனிச் சிறப்புடன் விளக்குகின்றது. இருபத்தெட்டாவது பாடல் திருவிடைமருதூர் தலவரலாற்றைச் சுருக்கமாகவும் சிறப்பாகவும் கூறுகிறது. இதில் வரகுணபாண்டியரின் சிவபக்தி சிறப்புடன் பேசப்பட்டுள்ளது.

30. திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

காஞ்சிபுரத்தில் மமரத்தடியில் எழுந்தருளியுள்ள ஏகம்பர் மீது பட்டினத்து அடிகளால் பாடப்பட்டது. இந்நூலாகும். 100 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் பல்வேறு தலங்களின் பெயர்கள் வரும்படிச் சொல்லும் பொருளும் சிறக்கக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பல அகத்துறைப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. காஞ்சியின் வளமும் கயிலைமலை வளமும் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டுள்ளன.

31. திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபது

பட்டினத்தடிகள் அருளியஇந்நூல் சென்னை யின் ஒருபகுதியாக உள்ள திருஒற்றியூர்ப் பெருமான் மீது பாடப்பட்ட அகவல் பாடலால் அமைந்த பத்து பாடல்களை உடையது. இதிலுள்ள முதல்பாடல் இப்பேரண்டமே சிவனுடைய அங்கங்களாகத் திகழ்வதைப் போற்றுகிறது. மூன்று சுடர்கள் கண்கள், வானம் என்னதோள், ஆடை, திசைகள், பாதாளம் திருவடிகள். காற்றே உயிர்ப்பு சக்தி என்று விரிவாகப் பேசுகிறது. இரண்டாம் பாடல் இறைவன் எளிமைக்கு எளிமையாய் நிற்பதை உணர்ந்துகிறது. இறுதிப்பாடல் போற்றித் திருஅகவலாக உள்ளது.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள்

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள நாரையூர் என்னும் தலத்தில் தோன்றியவர். சிறுவயதிலேயே இவ்வூரிலுள்ள பொள்ளாப் பிள்ளையாரின் அருளைப் பெற்றவர். மூவர்முதலிகள் அருளிய திருமுறைகளைத் தேடிச் கண்டுபிடித்துத் தொகுக்கும் பேறுபெற்றவர். இவர் அருளிய பத்துநூல்கள் இத்திருமுறையுள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவற்றுள் முதல் நூல் விநாயகர் மீது பாடப்பட்டது. இரண்டாவது தில்லைச் சிற்றம்பலவன் மீது அருளப்பட்டது. மீதி எட்டில் ஒன்று அறுபத்து மூன்று

அடியார்களையும். மற்றொன்று திருநாவுக்கரசரையும் போற்றமற்ற ஆறு திருஞானசம்பந்தர் மீது பாடப்பட்டுள்ளன. இது நாரையூர் நம்பிக்குத் திருஞானசம்பந்தர் மீது இருக்கும் பக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது. இவற்றில் ஞானசம்பந்தரின் பல்வேறு சிறப்புகளும் வரலாற்று அற்புதங்களும் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டுள்ளன.

32. திருநாரையூர் விநாயகர் இரட்டை மணிமாலை

தனக்கு அருள்புரிந்த திருநாரையூர் பொள்ளாப் பிள்ளையார் மீது நம்பியாண்டார் நம்பி பாடியது இந்நூலாகும். பொருட்சுவையுடன் சொற்களையும் நிரம்பியது. எடுத்துக்காட்டாக. கணபதியை, 'குலமலை மானிற் பிறந்த களிற்று' அரசமகிழ் அத்தி என்றுபலவாறு போற்றுவது குறிக்கத்தக்கது. 20 பாடல்களைக் கொண்டது.

33. கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம்

எழுபது பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூல் திருச் சிற்றம்பத்தில் நடனமாடும் பெருமானைப் போற்றுவதுடன் நிறைய புராணச் செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

34. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

ஏழாந் திருமுறையில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடியருளிய திருத்தொண்டத்தொகையை விரித்து நம்பிகள் 88 பாடல்களில் அந்தாதியாகப் பாடியுள்ளார். நூல் தொடங்குவதற்கு முன்பாக நம்பிகளுக்கு வணக்கம் செலுத்திப்பாடிய பாடல் ஒன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதியில் நூற்பயன் கூறப்பட்டுள்ளது. திருஞான சம்பந்தரை "அடியேன் தொடுத்த அந்தாதி கொண்ட பிரான்" என்று சிறப்பித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

35. ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி

திருஞானசம்பந்தர் பிறந்த சீர்காழியைப் போற்றும் பாடலுடன் தொடங்கும் இந்நூல் 100 பாடல்களைக் கொண்டது.

ஞானசம்பந்தரைக் காழியின் மன்னனாகவும், கவுணியர் குலதீபமாகவும், கண்ணப்பநாதனாகவும் பலநூறு சிறப்புக்களால் நம்பிகள் குறிக்கின்றார். சுருக்கமாகச் சொன்னால் இது திருஞான சம்பந்தரை உச்சியில்வைத்துப் போற்றும் தலைசிறந்த நூலாகும். ஞானசம்பந்தரின் பல அருட்செயல்கள் இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

36. சண்பைவிருத்தம்

சண்பை என்பது சீர்காழிக்கு ஒருபெயராகும். இதில் இடம் பெற்றுள்ள பதினோரு விருத்தப் பாடல்களில் பத்து பாடல்கள் சண்பையர் காவலன் சம்பந்தனே என்று முடிகின்றன. இந்நூல் சண்பைநகரின் பேரழகைப் பேசுவதால் இப்பெயர் பெற்றது.

37. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

இது ஞானசம்பந்தர் மீது பாடப்பட்டது. ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை ஆகிய மூவகைப் பாக்களால் தொடுக்கப்பட்ட 30 பாடல்களைக் கொண்டது. அகத்துறையில் அமைந்த பலபாடல்கள் உள்ளன. ஞானசம்பந்தர் இறையருளால் செய்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள் பட்டியலிட்டு ஒரு பாடலில் பாடப்பட்டுள்ளது. இது அரியபாடலாகும்.

38. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலமாலை

இதில் முதற்பகுதி திருக்கமூலமாகிய சீர்காழியின் பல வளங்களையும், சிறப்புக்களையும், நடுப்பகுதி ஞானசம்பந்தரின் ஆற்றல்களையும் பிற்பகுதி அடியவர்கள் வேண்ட திருஞானசம்பந்தர் அணிமணிகள் பூண்டு உலாவந்ததையும் அதைக் கண்டு எழுவகை மகளிர் அடைந்த நிலைகளையும் விவரிக்கிறது. 147 வரிகளைக் கொண்டது.

இதில் ஒவ்வொரு நாயன்மாரைப் பற்றிய சிறு விளக்கமும் அவர் தம் சிறப்பும் இடம் பெற்றுள்ளன.

39. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்

தமிழில் அமைந்துள்ள இலக்கியங்களில் தனித் தன்மை பெற்றது திருக்கலம்பகம் ஆகும். இது பலவகையான இலக்கிய வகைகளின் கலவையாகும். திருஞான சம்பந்தரின் அளப்பரிய பெருமைகளைப் பேசுவது. இதில் நாற்பத்தொன்பது பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

40. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை

அறுபத்தைந்து அடிகளால் தொடுக்கப்பட்டுள்ள இத் தொகை நூல் திருஞானசம்பந்தர் பிரம்ம தீர்த்தக் கரையில் அழுத்து இறைவன் அருளால் உமையவளின் திருமுலைப்பால் அருந்தி ஞானம் பெற்றது முதலாக இறையருளால் செய்த அற்புதங்களை வரிசை யாகக் கூறித் திருமணம் செய்து கொண்டு, சிவசோதியில் கலந்தது வரையிலான செய்திகளைக் கூறுவதோடு திருஞானசம்பந்தரிடம் அன்பு பூண்டிருந்த குலச் சிறையாரையும் முருகநாயனார். நீலநக்கர் முதலியோரைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

41. திருநாவுக்கரசர் ஏகாதசமாலை

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருஞானசம்பந்தர் மீது கொண்ட அளவற்ற பக்தியால் அவர் மீது ஆறு நூல்களை அருளிச் செய்தார். பின்னர், திருநாவுக்கரசர் மீது இந்த மாலையை அருளினார். இதில் 11 பாடல்கள் உள்ளன. திருநாவுக்கரசரின் சிறப்புக்கள் இதில் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. திருவடி புகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றுள்ளது.

✽

பன்னிரண்டாம் திருமுறை - திருத்தொண்டர் புராணம்

சேக்கிழார் சுவாமிகளால் அருளப்பெற்ற பெரிய இலக்கியம் திருத்தொண்டர் புராணமாகும். அளவால் பெரியதாக இருப்பதாலும், பெருமைமிக்க அடியவர்களின் பெருமைகளைப் பேசுவதாலும் பெரிய புராணம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சேக்கிழார் பெருமான் தொண்டைநாட்டிலுள்ள குன்றத்தூரில் 'சேக்கிழார்' எனும் குடியில் பிறந்தவர் இவருடைய இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பதாகும். இவருடைய குடிப்பெயரால் சேக்கிழார் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

இளம் வயதிலேயே மிக்க நுண்ணறிவு படைத்த வராகவும் ஆற்றல் மிகுந்தவராகவும் இருந்ததால் சோழ நாட்டை ஆண்ட குலோத்துங்கசோழர் இவரைத் தனது சபையில் முதலமைச்சராக நியமித்து, உத்தமசோழ பல்லவன் என்ற பட்டத்தையும் அளித்தார்.

இவர், ஒருநாள் அரசனிடம் சிவனடியார்களின் வரலாறுகளைக் கூறி, அதுவே இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்தரவல்லது என்று கூறினார். அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த அரசன் அடியவர்களின் கதையில் மிக்க விருப்பம் கொண்டு அதை நூலாகப் பாடுமாறு இவரிடம் கேட்டுக் கொண்டான்.

சேக்கிழார், அடியவர் வாழ்ந்த தலங்களுக்கும், சிவத்தலங்களுக்கும் பயணம் செய்து அரிய தகவல்களைச் சேகரித்தார். சிதம்பரம் சென்று புராணத்தை ஆரம்பிக்க நடராசப் பெருமானைத் தொழுதார். அப்போது நடராசப் பெருமான், 'உலகெலாம்' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். சேக்கிழார் தொடர்ந்து பெரிய புராணத்தைப் பாடி முடித்தார்.

இதைக் கேள்வியுற்ற அரசன் சிதம்பரத்திற்கு வந்தான். சித்திரைமாதம் திருவாதிரையில் புராண அரங்கேற்றம் தொடங்கப்பட்டது. அரசன் தான் இருந்து கேட்டதுடன் அயல் நாட்டு மன்னர்களையும் பெரியோர்களையும் அன்பர்களையும் அழைத்து வந்து அவர்களையும் கேட்கும் படிச்செய்தான். ஓராண்டு காலம் புராணம் விரிவுரை செய்யப்பட்டு, சித்திரை திருவாதிரையில் நிறைவு பெற்றது. நிறைவுநாளில் மன்னன் சேக்கிழாரையும் பெரிய புராண ஏடுகளையும் யானை மேல் ஏற்றி நகர்வலம் செய்வித்தான்.

நூல் அமைப்பு :-

இந்நூல் இரண்டு காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்காண்டம் சுந்தரரின் வரலாற்றில்தொடங்கி பல அடியவர்களின் வரலாற்றை விவரித்துத் திருநாவுக்கரசர் புராணத்துடன் நிறைவடைகிறது. இரண்டாம் காண்டம் திருஞானசம்பந்தர் புராணத்துடன் தொடங்கி பல அடியவர்களின் வரலாற்றை விவரித்துக் கூறிச் சுந்தரர் கயிலைக்குச் செல்வதுடன் நிறைவுபெறுகிறது.

முதல் காண்டத்தின் முதலில் இடம் பெற்றிருப்பது திருமலைச் சருக்கமாகும். இதில் கடவுள்வாழ்த்து. சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கும் கயிலைமலையின் சிறப்பு.

சுந்தரரின் தோற்றம், அவர் கயிலையில் பணிபுரிதல், அறிந்ததை கமலினியை ஆவலுடன் நோக்கியது. இறைவன் அவரை பூமிக்குச்சென்று நாவலூரில் பிறக்கச் செய்தல், நாவலூர்சிறப்பு, சோழநாட்டின்சிறப்பு, சிவராஜ தானியான திருவாரூரின் சிறப்பு, சுந்தரர் மண்மீது வந்து பிறத்தல், அவருக்கு மணம் பேசுதல், இறைவன் அந்தத் திருமணத்தை ஓலைகாட்டித் தடுத்து சுந்தரரை திருவெண்ணை நல்லூருக்கு அழைத்துச் செல்லுதல், அங்குப் 'பித்தா' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து பாடச்செய்தல், சுந்தரர் இறையருள்பெற்றுப் பலதலங்களுக்கும் சென்று திருப்பதிகம் பாடுதல், திருவாரூருக்கு வந்து தங்கியிருத்தல் பரவையாரைத் திருமணம் புரிதல் "தேவாசிரிய மண்டபத்தில்" வீற்றிருக்கும் அடியவர் களை வணங்கி இவர்களை எப்படிப் போற்றுவேன் என்று கூறுதல், திருவாரூர்ப் பெருமான் அவருக்கு 'தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க அவர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடுவது வரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தொடர்ந்து சுந்தரர் பாடிய வரிசைப்படி தில்லை வாழ் அந்தணர் சரிதம் தொடங்கி திருநாவுக்கரசர் சரித்திரத்துடன் முதற்காண்டம் முடிவடைகிறது. இரண்டாம் காண்டம் திருஞானசம்பந்தர் சரித்திரம் தொடங்கி இசைஞானியார் சரிதம் வரையும் இறுதியாக சுந்தரர் கயிலை மலைக்குச் சென்று இறைவனிடம் அணுக்கத் தொண்டராக ஆதல் வரையும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இதில் தனியடியார்கள் 63 பேர்களுடைய வரலாறுகளும் கூட்டமாக அமைந்த ஒன்பது அடியவர்கூட்டச்

சிறப்பும் ஆக 72 பேர் வரலாறுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் காண்டத்தின் இறுதிப்பகுதியான வெள்ளையானை சருக்கத்தில் சுந்தரமூர்த்திகள் சேரநாட்டிற்குச் செல்லுதல் திருவிஞ்சைக்களத்தில் தங்கியிருத்தல் சிவ பெருமான் வெள்ளையானையையும் கணங்களையும் அனுப்பிச் சுந்தரரைக் கயிலைக்கு அழைத்தல். அவர் அதன்படிச் செல்ல, சேரமான் பெருமான் நாயனார் குதிரையுடன் அவரைத் தொடர்தல். ஆகியன சொல்லப்பட்டுள்ளன. இறுதிப்பாடலில் சேரமான் பெருமான் நாயனார் தாம் இயற்றிய திருக்கயிலாய ஞான உவாவைக் கயிலையில் அரங்கேற்றியது. அதைக் கேட்ட சாத்தனார் திருப்பிடலூரில் வெளியிடுவது ஆகிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இடையிடையே வரும் நாயன்மார்களின் வரலாற்றில் சுந்தரர் வரலாறும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதிப் பாடல் முடியும் வரிசையில் நாயன்மார்களின் வரலாற்று முடிவில் சுந்தரருக்கு வணக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்தநூலுக்கு சுந்தரர் பாடியருளிய 'திருத்தொண்டத்தொகை' என்ற பதிகமே ஆதாரமாகும். திருத் 'தொண்டர்தொகையை' 100 பாடல்கொண்ட திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள் விரித்துப்பாடினர். சுந்தரர் பாடியதில் அடியவர்களின் திருப்பெயர் மட்டுமே அமைந்துள்ளது. நம்பியாண்டார் அருளியதில் அடியவர்கள் வாழ்ந்த ஊர், நாடு, மரபு, செய்தபணி ஆகியன குறிக்கப்பட்டன. இவை இரண்டையும் அடியொற்றி விவரித்து, சேக்கிழார் புராணமாகப் பாடியுள்ளார்.

சேக்கிழார் அருளியது 4253 பாடல்கள் என்றாலும் இப்போதுள்ள பதிப்புக்களில் 4286 பாடல்கள் உள்ளன. (33 பாடல்கள் இடைச் செருக்கல்கள் ஆகும்). சேக்கிழார் பெருமான் இந்நூலை இரண்டு காண்டங்களாகவும் பதிமூன்று சருக்கங்கள் கொண்டதாகவும் பாடியுள்ளார். முதலிலுள்ள திருமலைச்சருக்கம் இறுதி

உயிர்கள் பெறவேண்டிய ஞானத்தை அளித்தலின் இது ஞானநூல். இறைவனைப் போற்றி வணங்கும் வழிகளைக் கூறுவதால் வழிபாட்டுநூல். உலகவாழ்வின் தத்துவங்களையும் நிலையாமையையும் நிலைபேற்றுக்கு உரிய வழியையும் கூறுவதால் வாழ்வியல்நூல்; வரலாறுகளையும் கல்வெட்டுக்களையும், ஆவணங்களையும் ஒப்பு நோக்கி எழுதப்பட்டதால் வரலாற்றுநூல்; உவமைகளைக் கையாளுதல், இயற்கை நலன்களை விரித்துரைத்தல், சொல்லணி, முதலான அணிகளைப் பூண்டிருத்தல், பழக்கவழங்களை பறைசாற்றுதல் முதலியவற்றால் இது இலக்கிய நூலாகும். படித்துச் சிந்தித்து இறையருள் உணர்வில் கலந்து நிற்கத் துணையாயிருத்தலின் அருள் உணர்வு நூல் என்று பலவாறாக அறிஞர்களால் போற்றப்படுகிறது.

யில் உள்ள வெள்ளானைச் சருக்கம் போக எஞ்சிய பதினோரு சருக்கங்களுக்குச் சுந்தரர் அருளிச்செய்த தில்லைவாழ் அந்தணர் பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடல் முதல் அடியைத் தலைப்பாக வைத்துள்ளார்.

4253 பாடல்களில் பெரும்பங்கான 1256 பாடல்கள் திருஞானசம்பந்தர் சரிதமாக திகழ்கின்றன. இதை யொட்டிப் "பிள்ளைபாதி புராணம்பாதி" என்னும் பேச்சு வழக்கு உண்டாயிற்று.

இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ள அடியவர்கள் அரசர்கள், வணிகர்கள், விவசாயிகள், கூலித்தொழிலாளிகள், வண்ணார், திருக்குலத்தார் எனும் பலவகையினராவர். அவர்களின் குலம், குடி, கோத்திரம் ஆகியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டு அவர்கள் செய்த திருத்தொண்டின் மேன்மையை மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு அவர்கள் போற்றப்பட்டனர்.

இந்நூல் "உலகெலாம்" என்று தொடங்கி உலகெலாம் என்றே முடிகிறது. நூல் நெடுக ஐந்தெழுத்தின் பெருமை, சிவச் சின்னங்களான உருத்திராக்கம், விபூதி, கல்லாடை முதலியவற்றின் மேன்மை, சிவப்பதிகள் வரலாறு, புராணவரலாறுகள், தலவரலாறுகள் வேதச் சிறப்பு, வேதியர் சிறப்பு, தமிழர் வாழ்வியல் முதலியன பேசப்பட்டுள்ளன.

அக்கால நடைமுறையில் இருந்த பழக்க வழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள், ஆசாரங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் வீரவிளையாட்டுகள், பொழுது போக்குகள் முதலியனப் பேசப்பட்டுள்ளன. இதையொட்டி இது வாழ்வியல் நூலாகப்போற்றப்படுகிறது.

தேவாரத் தலங்கள் பற்றிய அனைத்து குறிப்புக்களும் இதில் இடம்பெற்றிருப்பதுடன் அங்கு பாடப்பட்ட தேவாரங்களின் சிறப்புக்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மலைகள், நதிகள், வாய்க்கால்கள், குளங்கள் முதலியவற்றின் வரலாறும் சிறப்புக்களும் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் வண்ணம் கூறப்பட்டுள்ளன.

"மேன்மைகொள் சைவநெறி விளங்குக உலகமெல்லாம்" "வாய்மையே நலம் சூழ வாழியவே!"

இந்த இலவச வெளியீட்டிற்கு உதவிய அன்பர்களுக்கு எமது நன்றி!

ரூ. 50/- நன்கொடையாளர்கள்

சிவஸ்ரீ. N. வரதராஜன், ஹரிநாராயணா பவுண்டேஷன், அமைந்தகரை.

ரூ. 25/- நன்கொடையாளர்கள்

சிவத்திரு. மா.ச. வேதாசலம், சைதாபேட்டை.

ரூ. 100/- நன்கொடையாளர்கள்

பிரம்மஸ்ரீ. பரமேஸ்வர தீட்சிதர்
சிதம்பரம்

திருப்பனியச்செல்வர்.சிவஸ்ரீ. Dr. விஸ்வஸ்வரன், M.B.B.S.
பத்மினி நர்ஸிங்ஹோம், சேத்துப்பட்டு, சென்னை.

சிவஸ்ரீ. P.M. ராஜகணபதி
மேற்குமாம்பலம்

சிவஸ்ரீ. Er. V. ஜெயராமன்
எல்லையம்மன் காலனி, சென்னை - 18.

சிவஸ்ரீ. M. ராஜா
மேனாள் ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரி, சென்னை.

சிவஸ்ரீ. Pro. Dr. R. இராதாகிருஷ்ணன்
அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

சித்தாந்தரத்தினம். ம. சேகர்
புதுவை

சித்தாந்த ரத்தினம். A. கணேசன்
ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை - 18.

சிவஸ்ரீ. R. ரவீந்திரன்
தனலட்சுமி வங்கி, சேவைப்பிரிவு, சென்னை - 2.

சிவஸ்ரீ. R. முரளிதரன்,
இம்காப்ஸ், அடையாறு

சிவஸ்ரீ. M. செல்வராஜ்
அசோக் நகர், சென்னை - 83.

சிவஸ்ரீ. கோபிகிருஷ்ணன்
வியாசர் தெரு, திருநகர், சென்னை - 17.

குகஸ்ரீ. A. வீராசாமி
அசோக் நகர், சென்னை - 83.

டாக்டர். சிவஸ்ரீ. சோ. முருகன், M.B.B.S.,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்

கயிலைமணி. Dr. அ.மாணிக்கம், M.B.B.S., M.S.
மீனா கிளினிக், பல்லாவரம், சென்னை.

சித்தாந்தரத்தினம். K. பாஸ்கர்
நூலகர். உவேசா. நூலகம், சென்னை.

சிவஸ்ரீ. M. கண்ணன்
K.M. என்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 90.

சிவஸ்ரீ. B. சுந்தரேசன்
All India Radio, மயிலாப்பூர்

சிவஸ்ரீ. D. லட்சுமிபதி
கண்காணிப்பாளர் காவல்துறை, சென்னை

சிவஸ்ரீ. S. மோகன்
அண்ணா நகர் மேற்கு, சென்னை - 40.

டாக்டர். V.P.R. வரதராஜன், M.B.B.S.
Dr. V.P. ராம பாண்டிய ராஜ் கிளினிக், மயிலாப்பூர்

சிவஸ்ரீ. C.S. ஏகாம்பரம்
மயிலை, சென்னை - 4.

திருமதி. திரிபுர(வல்லி)மாமி
மந்தைவெளி

சிவஸ்ரீ. N. கார்த்திகேயன்
பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

சிவஸ்ரீ. M. புகழேந்தி
Air Works India Pvt. Ltd., Chennai.

திருமதி. விஜயா ஆனந்த், B.E.,
மேற்குமாம்பலம், சென்னை.

குருஜி. சிவஸ்ரீ. கே.கே. கோபால்சர்மா
அடையாறு, சென்னை.

சிவஸ்ரீ. சத்தீஷ் குருக்கள்
அமி. பரத்வாஜேஸ்வரர் திருக்கோயில், கோடம்பாக்கம், சென்னை.

சிவஸ்ரீ. சுரேஷ் சந்தர்
பெசன்ட் நகர், சென்னை - 90.

சிவஸ்ரீ. ரவீந்திரபாரதி
ராணிபேட்டை.

வாழ்க வளமுடன்!

என்றும் இனிது வாழ்கா இன்பமே சூழ்கா॥

நாடியன் செல்வன்

விழுப்புரம்.

